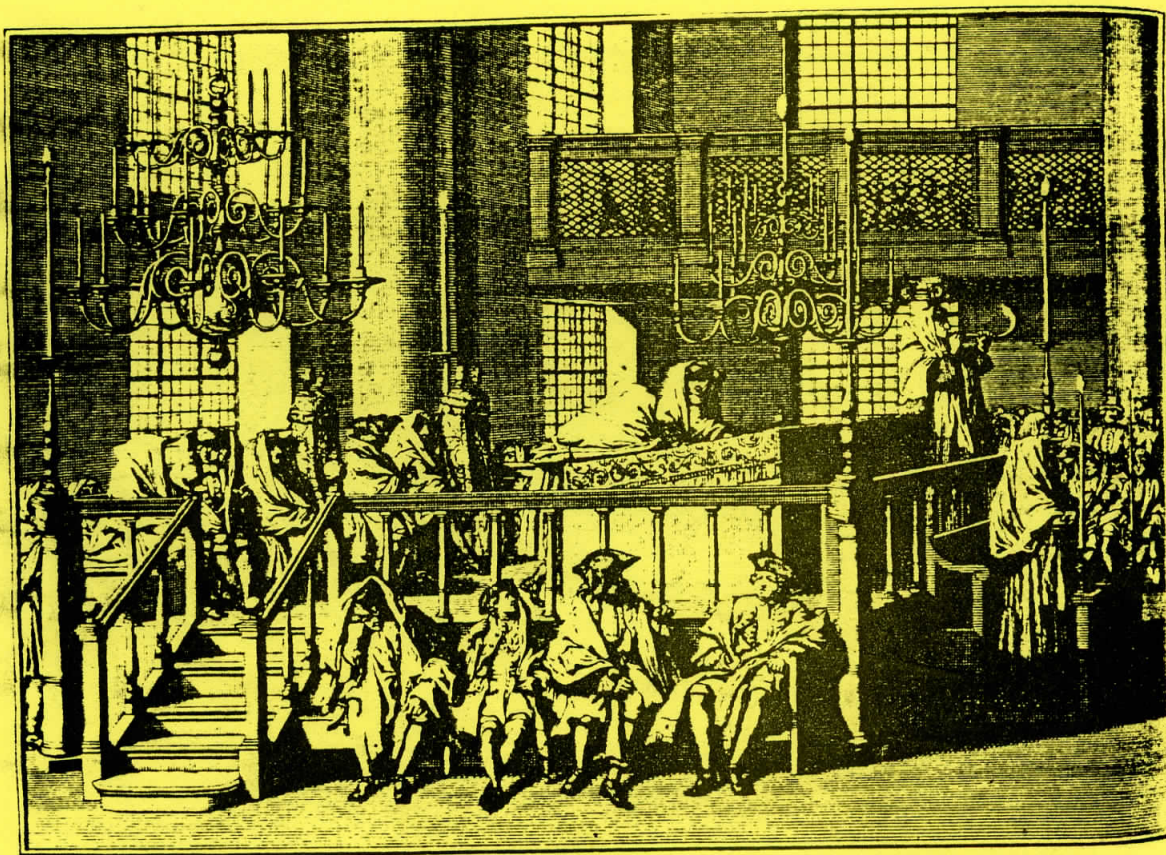

דברי הבכר

עבודה מולידה

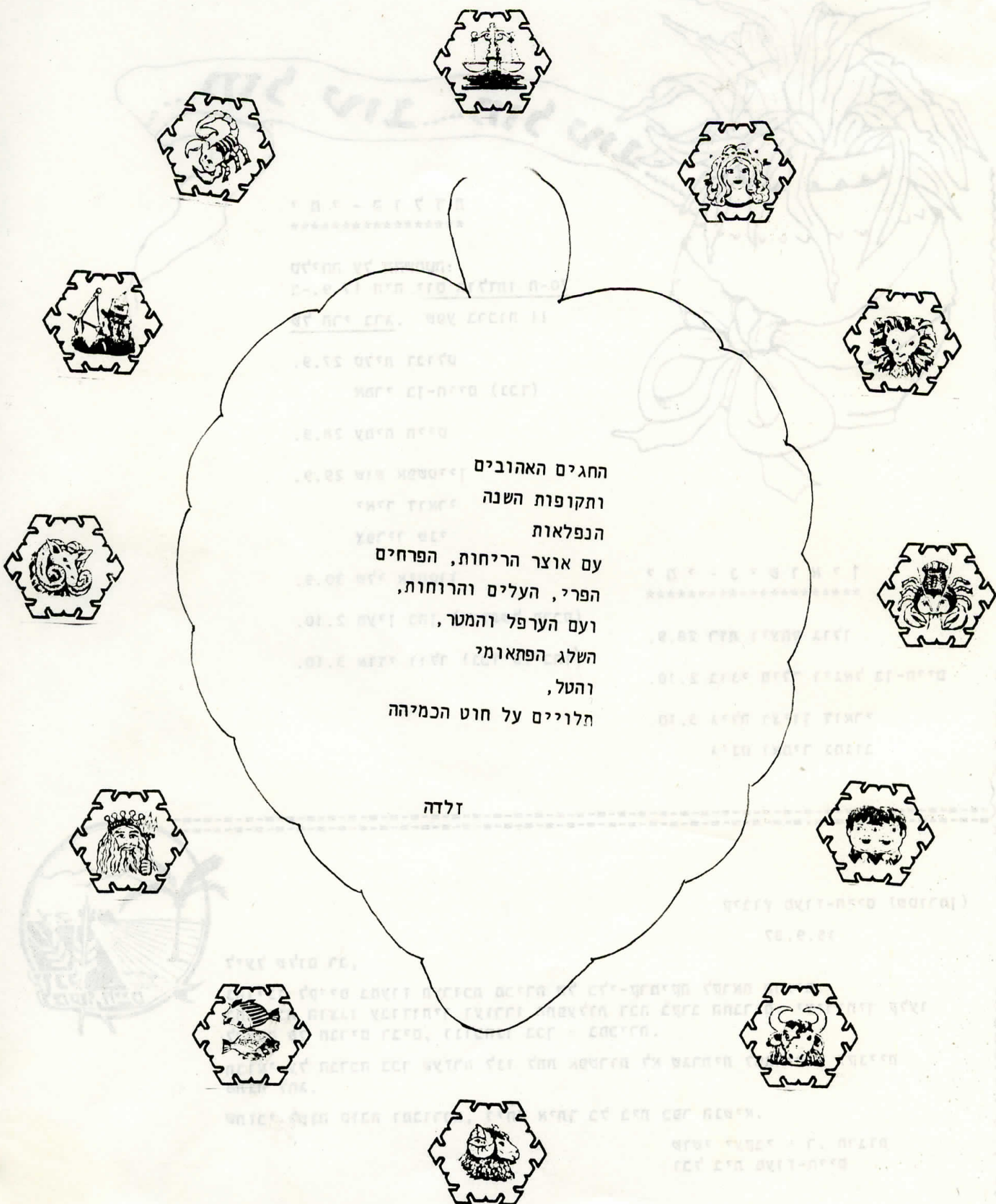
תקיעת השופר בבית הכנסת הפורטוגזי באמסטרדם, תחריט מאת כ' פיקארט, הולנד 1723

עלון מספר 1039 - פנימי - לא לפרסום

.. כ"ט באלול-תשמ"ז

23.9.87

כ פ ר ה נ ש י א

מזל טוב... מזל טוב

י מ י - ה ו ל ד ת

סליחה על ההשמטה:

ב.-17.9 היה יום הולדתו ה-70

של הרי ברג. שפע ברכות !!

27.9. טלית דבולט

אמרי בן-חיים (נכד)

28.9. עמית חייט

29.9. שוש אפשטיין

יאיר דוארי

צפריר שני

30.9. שלי איסטון

2.10. מעין כהן (נכדאשל מרכס)

3.10. אודי וולר (נכד של כהן)

י מ י - נ י ש ו א י ן

28.9. רות ויצחק גולן

2.10. בוני מילר ויגאל בן-חיים

3.10. גילה וציון דוארי

ג'נט ואמיר נמנוב

קיבוץ מעוז-חיים (שטורמן)

15.9.87

ליעל שלום רב,

נהנינו לקיים במעוז תערוכת מכירה של כלי-קרמיקה לקראת החגים. בתערוכה הוצגו עבודותיך ועוררו התפעלות רבה בקרב החברים. יצירותיך קלעו לטעמם של חברים רבים, ונוכחנו בכך - במכירה.

תבואי על הברכה בכך שעזרת לנו לתת אפשרות לא שגרתית לחברים - לקניית מתנה לחג.

שתזכי לשנה טובה ומבורכת, ויחד איתך כל בית כפר הנשיא.

שושי יעקבי - ר. תרבות
וכל בית מעוז-חיים

מה נשמע?

סוף אלול תשמ"ז, שנה חדשה עומדת בפתח. איך אתה מרגיש אותה בפתח?

שלכת, חמסינים אחרונים, חופשות חגים של מסירות תורנות ואורחים. הבנקים יהיו סגורים והמשרדים שנצטרך... שיהיה טוב יותר!

* זו היתה שנה פוריה, שנת שיא בילודת תינוקות, שנת שיא ביבול האבוקדו; ללול הביאו קומביין, צוות גזעי בצאן, בפרדס, בשלחין ובחולה. הפארק פורח ומשגשג. את חדר-האוכל מרחיבים ומוסיפים אולם התכנסות.

* בתעשייה מתפתחים "המפעיל", "הפיילון", החמרן, וחיזוקים בצוותות. בשלוחה יש קצת "חאלושע" והזנב בין הרגליים, אבל הרי שנה חדשה בפתח וזה כבר סימן לשינויים והתקדמות. תעשייה, חקלאות ואנשים אי-אפשר לצפות אף פעם מראש....

* באליפות הבריידג' עלינו לבית הגמר. שתיים ורבע נקודות מתוך שש הן מכפר הנשיא. וואו!!! איזו גאווה.

* ה"שנתניקים" החדשים מתחילים להוות חלק מנוף הנעורים. מישהו ביקש הסבר למה הבנות לובשות כל אחת רק חצי חולצה? הרי הן מבתים טובים ומבוססים...

* לכיתת צבי (שגם כן היו פעם בנעורים) מלאו 40 שנה, במזל טוב, והם מארגנים מפגש בחופש סוכות של בני המחזור באילת-השחר. סוף הקיץ.

* עץ התות הזקן והטוב, שהועבר מליד חדר-האוכל למקום כבוד שליד מחסן הבגדים, מתגבר - מסתבר - על הטראומה וגיל המעבר גם הוא, ושוב נראות ציפורים על בדיו והוא מבלבל. כן, ראשוני העלים נראו כבר על-ידי אודי אגס, שמסר לי זאת בסוד.

* המון נקלטים מצטרפים השנה - חדשים וחוזרים - בכל שלבי הקליטה; עוד אות של לבלוב ותקווה. בהצלחה לכולנו.

* וודסטוק "סולם יעקב", שנערך בסוף שבוע זה בחורשת טל, היה כנראה אירוע יוצא דופן באיזור. 12 שעות של מוסיקת קנטרי ופולקלור. קרוב ל-40 אומנים וכ-2000 צופים, שרובם באו מרחוק. האירוע אורגן ע"י מנחם ו.. בעזרתם של הרבה חברים מכאן ומתנדבת בשם פריץ, שאירחה את האומנים הרבים. הקהל נהנה והתלהב מהמוסיקה, האווירה והחברה. המועצה האזורית מימנה - וכבר מחכים לשנה הבאה. אילו היו יותר משוגעים לדבר, היו יותר דברים יפים קורים.

ובחוץ מטיילים להם בני משק ברחבי עולם, חלקם רק יצאו וחלקם זו שנה שניה ושלישית. איספו כוח, חוויות ונסיון חיים. ודעו לכם שאנחנו כאן מחכים לכם, לבוא ולעזור לנו להמשיך ואף לצאת ממצוקות. לכם: כרמי, אסף ונירה, ענת א., מיכי מ., מיכי ג., יריב וערן, רקפת, דניאלה ל., ניר רותם ואבישי, מקס ה., עמוס, יעקב ק., אביבה א., משה ועירית, שרון ג', דויד (ונוגה), אבנר מ., רונן, אלדד ויניב ג. - שנה טובה, דרך צלחה ושתגיעו להחלטה נבונה לחזור הביתה (אחרי שבועתם נדודים, כמובן).

גם לבנים שבחרו לגור בחוץ ולמשפחותיהם - שנת בריאות ואושר, וכמובן לשלי-חינו במצפה שלם - למשפחת אורן ולמשפחת ויטהם שבחופשה באילת. כן לכולנו כאן בבית ששומרים על הגחלת - לילדים, לנעורון, נעורים, לחברים לסבים ולשאר באי הבית - הרבה אושר, נחת, בריאות, תקווה ושלוש.

שנה טובה

שוש ש.

לא בדיוק ד"ח ששנתי

דו"חות שגהיים על המצב המשקי נקבל בוודאי במקום ובשעה המתאימים. הפעם ניסיתי לדו"ב את מרכז משקנו בנושאים שהם מעבר ומעל לעשייה היום-יומית, במה שנוהגים לקרוא ה"מאקרו".

מיכאל מכהן בתפקיד 5 שנים וזאת בקדנציה שלישית. ולכן, השאלה המתבקשת לפי תיחה היא

- מה הובדלים הבולטים במשק בין הקדנציה האחרונה (לפני 20 שנה) לבין מה שקורה עכשיו?

- ההבדל הוא ענקי. היינו משק בהפסד טוטלי שנתי של מליון (אז זה היה לירות?), מחולק שווה בין חקלאות ותעשייה והמשימה היתה - א) לברר מה הסיבה, ב) להגיע לאיזון הכנסות והוצאות, ג) לבנות מערך, וד) לחסל הפסדים מצטברים. עיקר התפקיד היה לחפש אמצעי ייצור.

אנחנו נוטים לשכוח, אבל אז המפעל היה לא הרבה יותר מאשר בית-מלאכה, עם מוצרי השקיה וייציקות נחושת וברוזה. השטחים המעובדים היו בעיקר מטע הנשירים ופרדס בדרוז, עם השקיה בהמטרה, וכל שטחי השלחין היו בחולה, בשטחים הבעייתיים של "חלסה". נאבקנו עדיין על קרקע חלופית לשטחים בבית, שלא ניתנים לעיבוד, וכ- תוצאה קיבלנו שטחים ע"י גונן וויתרנו על שטח "אמירים" ע"י הבית וראש-פינה. שיטת ההשקיה בטפטוף היוותה מהפכה, ואחרי מאבק על קבלת שטח "דרוז" נטענו את האבוקדו הראשון.

את הצאן החזקנו אז בעיקר כדי להבטיח חזקה על הקרקע (מדיניות שהצדיקה את עצמה).

הפעם, בשנים אלה, עומד לרשות מרכז המשק משק רווחי, שחיסל הפסדים מצטברים. היעדים הם אחרים - אחרי המלחמה על קבלת מיכסות מים נוספות בבית (עם סגירת הבריכות בצפון) יכולנו להתחיל לנצל את אדמות הבית לשלחין בטפטוף. עם השלמת סידורי השאיבה ואחרי הכשרת הקרקע יכולנו לרשת שטחים נרחבים. ועכשיו יש לנו 2300 ד' שלחין בבית.

עיקר המשימה בשטח החקלאות עכשיו - לפתח חקלאות נוספת בבית ולנצל גידולים נכונים, כולל שעועית ותירס לתעשייה.

הלול, שמיצר פחות טונות עכשיו (בגלל הגבלת המיכסות), הגיע לרמה מקצועית גבוהה, למרות ש-60% מהמבנים הם עדיין בלי אוויר מבוקר, והרווח על כל קילו בשר עלה. גם כאן אנו עומדים לפני חידושים (ברברים, שעליהם אין מיגבלות מיכסה והם מיועדים ליצוא).

גם ענף הצאן הופך בשנהיים האחרונות לרווחי, עובד בשיטות מודרניות ומושך אליו צעירים.

גידול האבוקדו - ס"ה כ-600 ד', בית ודרוז, עומד במהלך הסבת זנים ותקוותנו שתוך שנתיים נסיים פעולה זו והתמורה מענף זה תגדל.

ענף האשכוליות האדומות מוכיח את עצמו ע"י תרומה יפה.

היום המשק החקלאי שלנו, עם הכנסות של 6 מליון ש"ח, נחשב לאחד המשקים הגדולים באיזור. לפני 20 שנה לא היה שום סיכוי לתפוס מקום כזה.

(לא בדיוק דו"ח שנתי - המשך)

- אתה מתחמק מנושא המפעל?

- בהחלט לא. המפעל במשך תקופה זו התפתח הודות לפיתוח מוצרים נוספים והגיע לייצור, בין בפיטינגים וברזים, בס"ה של 9 מליון דולר. בתקופת כהונתי הנוכחית הבעיה העיקרית הייתה הוצאת הפיטינגים. לפי צו התנועה וגם לפי השקפתנו, הוצאנו את העבודה השכירה - ויחד איתה מחזור של קרוב ל-4 מליון דולר. יחד עם זה השינויים הצריכו השקעות בהכנת מקורות פרנסה חלופיים - אם בהתאמת חדרי עיבוד ואם בפיתוח מוצרים חדשים. צדקו החברים שהזהירו שתהיה זו תקופה קשה, כי בשלוש השנים האחרונות היו השקעות כבדות, שישאו פרי רק בשנים הקרובות. למזלנו הרע נוצרו באותן שנים תנאים בארץ בכלל, המכבידים על כל המשק הייצרני.

- בתור חבר ותיק בתפקיד, שעובד בשנים האחרונות עם בעלי תפקידים מהדור הצעיר, מה יש לך להגיד על ההבדלים בגישה ו/או בצורת העבודה?

~ אחד הפחדים שלי לפני החזרה לתפקיד היה בשטח הזה. אבל אני מוצא שיתוף פעולה יוצא מן הכלל. יש בינינו עבודה משותפת ומשולבת ללא שום בעיות, עם הערכה הדדית. לכן הסכמתי גם לתקופה הנוספת עד שמחליפי הצעיר יכנסו. בעוד שנה הנהלת המשק רובה ככולה תהיה בידי צעירים, וזו ברכה והגשמת חלום.

כללית - יש תופעה מעניינת: "המהפכה החקלאית" החיובית, היא אשר עודדה הרבה צעירים לחזור הביתה ולהיות פעילים בשטח. אלה שטיילו בעולם והחליטו לחזור לקיבוץ, נמשכו ע"י המיוחד שבו. הם רצו לעסוק בחקלאות והסתייגו מהמפעל, אולי מפני שלא רצו לעסוק בדברים שהעולם המערבי עוסק בהם (תעשייה, מסחר).

חלק גדול מהחידושים והנסיונות בגידולי החקלאות בא כתוצאה מהיענות ותגובה מהירה ליוזמות שלנו ע"י צעירים (ליצ"י, פמלות, סובטרופיים, צמחי-מרפא, תבלינים, ברברים - ועוד היד נטויה).

אבל בשנתיים האחרונות יש שינוי גם לגבי המפעל. הוא הפסיק להיות ה-ENFANT TERRIBLE (הילד המפחיד) בענפים. יש להניח - בזכות העבודה העצמית, ועכשיו נמצאים לא מעט צעירים במערכת זו, גם בעבודת הייצור וגם בניהול. צעירים (לא מספיק) התחילו גם לצאת ללימודים בכיוון זה. האפשרויות הן רב-גוניות - מחשבים, אלקטרוניקה, כימיה, הנדסה, מינהל - מה לא?

פעם שמעו הצעירים מן האבות צ'יזבאטים על מנסורה - היום הצעירים שעסקו בהכשרת קרקע והבאת מים ורואים תוצאות - כבר מעבירים סיפורים באותו סגנון לדור הצוציקים, שחוזרים מזה"ל! "רק לפני 3-4 שנים היו פה סלעי בראשית - ותראו מה שיש עכשיו...."

בסך-הכל אני ממלא את התפקיד בתקופה תוססת ורבת תהפוכות. כעת אנחנו בשלב של השלמת תוכנית לעצירת גידול החוב ולקראת חזרת לרמת ההכנסות שהיינו רגילים לה. ידענו תקופות יותר טובות ולא קל, אפילו זמנית, לרדת ברמה. אני מאמין שהיום טמון במשק פוטנציאל עצום, שאפשר לפתח בלי להשקיע הרבה משאבים כספיים נוספים, אבל עם הרבה משאבי אנוש וזמנים. אם נמצא את אלה, יש כל הסבירות שתוך שנתיים-שלוש נחזור למצב הטוב, שבו נמצאנו לפני שלוש שנים.

- לסיום: מרבים לדבר בימינו על "שנת אלפיים". מה אנחנו עושים, כדי להתמודד עם טכנולוגיות חדשות? האם אנחנו מפנים משאבים למחקר ופיתוח?

4

(לא בדיוק דו"ח שנתי - סוף)

- לדעתי, צריכים היום לחפש אפיקים חדשים - מפעל תעשיה נוסף, מפעל הידרו-אלקטרי, תיירות (זה לא סוד שאני חסיד גדול של הנושא). יש לנו תכונים טבעיים ועם קצת חשיבה ודמיון אפשר לעשות בכיוון זה את הדבר הנכון והטוב לחברה. למשל, חוות-סוסים, סיורים באיזור, ארכיאולוגיה - - -

אסיים בקביעה זו: כל הצעירים שמעוניינים לחיות חיים קונסטרוקטיביים ומ-עניינים בעשורים הבאים, לא יחסרו להם אפשרויות לתעסוקה ולסיפוק. ב"נתיים אנחנו, הוותיקים, נמשיך לתרום בכל השטחים האפשריים, כי היצירה מעשירה ומאריכה את החיים!

לכל בית כפר הנשיא שנה בריאה ושקטה, והתחלה של ביסוס מחודש.

מיכאל ד.

(ראיינה אנגה)

דו"ח הזועדה לגיל הרך

מישיבת הוועדה ב-10.9.87

נכחו: יהודית ויטהם, נעה מעין, מיכל עדר, רחלי פוקס, מיקי נוי, חנה פרנקלין, טוטסי.

על סדר היום:

פעוטון "צופית"

הוחלט שחנה פרנקלין תיכנס בשבוע הראשון באוקטובר ותנהל גנון עם ענת ארנברג, עד כניסת הילדים לגן.

פעוטון "פרפר"

אוולין תחליף את חנה פ. ותעבוד עם אריאלה לוין.

"פרפר" ו"בולבול" יעברו בהקדם לפעוטון "יסמין". כאשר חנה פ. תכניס את "צופית" לגן, תחזור לנהל את הגנון הבא.

"פעוטון "שחק"

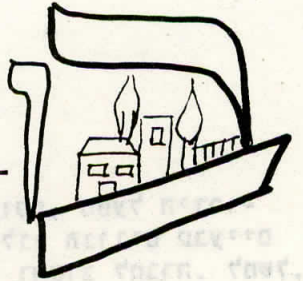
הוחלט שהקבוצה הצעירה של רחלי תעבור לפעוטון "פרפר", שיותר מתאים להכיל שביעה. לגבי הקבוצה הבוגרת ייערך דיון עם הצוות, כאשר רונית תחזור מחו"ל.

קוביות לגיל הרך - המחיר הגבוה של קוביות אינו מאפשר לנו לקנות ואנו מבקשים שהן ייעשו בנגריה שלנו. הוחלט לברר זאת עם מרכז השירותים והנגריה.

ועדת הגיל הרך מוחה על פתרונות זמניים שנמצאים לבתי ילדים בגיל הרך. לא ניתן לאיש, בכל מחיר, פעוטונים באנשים זמניים שאינם מוכרים ואינם מנוסים או בילדי ביה"ס התיכון, מבלי שיש מטפלת ראשית בבית הילדים באותו הזמן.

מסרה: טוטסי

בן ציון נחשק בעול

ראיון עם גדי עמית

- ש. לא מזמן סיימת תפקיד של גזבר. מהם, לפי הגדרתך, תפקידי הגזבר ומהן הסמכויות שלו?
- ת. הפונקציה הראשונה של הגזבר היא לדאוג לפיננסים של כפר הנשיא. (א) הוא הזרוע המבצעת של ההחלטות הפיננסיות. לקח לי הרבה זמן לתפוס, שאת ההחלטות עושים ביחד, ולבצע - צריכים לבד.
- (ב) נוסף לזה עליו לתרום, לפי יכולתו, בסביבה - בין אם זה שירות לחבר, בין אם זה קשר בין ענפים, וכו'.
- ש. כל זאת בתחום של כספים?
- ת. כספים וכלכלה. הגזבר הוא חבר ב"צוות המוביל" שממלא את שלוש הפונקציות המרכזיות - מזכיר, מרכז משק וגזבר ובכל הפורומים הקשורים בעניין - במזכירות, בוועדת המשק, בהנהלת המפעל ובצוותים שונים, המוקמים לצורך הטיפול בעניינים אחרים. זהו יום עבודה מלא וגדוש!...
- ש. האם הבעיות הדריכו את מנוחתך גם בלילה? הצלחת לישון בהם?
- ת. כן, כי זה תלוי באופי של הבן-אדם. לפעמים היתה לי הרגשה שאני משתחרר יותר מדי ולא דואג מספיק.
- ש. מה היתה ההכשרה שלך לקראת קבלת התפקיד? האם קיבלת אותו ברצון?
- ת. ההכשרה היתה חודשים רבים של עבודה בחפיפה עם הרי - הגזבר שהיה לפניי. זה נמשך כ-9 חודשים, מהרגע ש"הופעתי באופק" ועד שהוא יצא ממש. בתוך זה היו חודשים שלא היינו ביחד, בגלל שירות מילואים שלו ושלי; בתוך זה היה גם קורס ב"רופין" של שלושה וחצי חודשים. לפי דעתי היתה זאת הכשרה קלאסית וכך צריך לנהוג לגבי ממלאי תפקידים ראשיים במשק. אבל שום הכשרה איננה מספיקה בשביל אדם כמוני, שמילא בפעם הראשונה תפקיד כזה. אך אין לקיבוץ אפשרות לתת יותר מזה. זה היה מצויין, לפי דעתי.
- את התפקיד קיבלתי ברצון - ובחששות!...
- ש. ומה היתה הרגשתך כשהיית צריך "לשחות" בעצמך במים האלה?
- ת. שמחתי מאוד שהיה לי הגב של הקיבוץ, התמיכה המוחלטת מצד הגזבר לשעבר ומבעלי תפקידים בהווה. רק בזכות אלה אפשר לעשות את הנסיונות עם "ילדים" כמוני בתפקידים כאלה.
- נוסף לזה, תוך העבודה שלי ושל הרי נוצר תפקיד חדש - של הקשב, שאחת המשימות העיקריות שלו היא לקיים את הרציפות של הבנת המערכת. כל כל גזבר חדש צריך להבין הרבה מערכות, שמבחינתי לפחות הן מסובכות ומורכבות: המשק, המפעל, המערכות האזוריות והתנועעיות. למשל, הנהלת בית-הספר. קיבלתי הזמנות בתור גזבר. אמרתי לעצמי, שאפילו את בסיס ההתחשבות בין המשקים

(בן-משק נושא בעול - המשך)

אני לא יודע. כלומר, את הנדבך הראשון של העסק הזה אני לא מבין. דרוש הרבה יותר זמן מתקופת כהונה איזשהי, כדי להבין את כל המערכות. עכשיו, בפירוש, מקיים את הרציפות הזאת החשב (כלומר - קולין), שהוא החשב גם של המפעל וגם של המשק. זהו חידוש אצלנו.

ש. איך נראה לך המצב הכלכלי של כפר הנשיא?

ת. המצב הכלכלי של כפר הנשיא מחמיר בשלוש-ארבע השנים האחרונות. הוא היה טוב לפני-כן. ראינו משק יצרני עם רווח נאה למדי, עם חוב קיים - אבל לא מעיק. היום אנחנו משק יצרני, שהרווח שלו הוא זעום ולא מספיק כדי להיות משמעותי. חלק מההרעה הכלכלית הוא תוצאה מההרעה הפיננסית, שקיימת במשק היצרני בכלל במדינה. העול הכספי של החוב שרובץ על הקיבוץ - הכסף שהיה צריך להחזיר כל שנה, אילו היה משלם את החזרי הקרן, ועלות הכסף שהוא צריך להשיג כל שנה - אלה הם שני המרכיבים של הנושא הפיננסי. התנאים להשיג את הכסף את כ מ ו ח הכסף, בשביל כפר הנשיא, הם כיום הרבה יותר קשים ונתקלתי בהם בעיקר בשנה האחרונה בתפקיד.

אני לא חושב שאני מסוגל לנתח את כל הסיבות שגרמו למצב זה בארץ בכלל, ובכפר הנשיא בפרט.

ש. מה, לפי דעתך, ההבדל בין מצב כלכלי ומצב פיננסי?

ת. מצב כלכלי הוא, בעיני, איך אתה מחזיק מעמד מבחינת המערכת היצרנית שלך. מה אתה מסוגל לייצר באמצעים הקיימים ובאיזה רווח אתה גומר את השנה. אבל, לדוגמה, משק שמרוויח מליון דולר וצריך לשלם ריבית של 900 אלף או מליון ומאתיים אלף דולר - המצב הכלכלי שלו יכול להיות בכלל לא רע, אבל המצב הפיננסי שלו קשה ומכביד על המצב הכלכלי. הרווח שלו אינו מספיק גדול, כדי לכסות את הדרישות הפיננסיות.

המערכות הכלכליות והפיננסיות הן, אם כן, שלובות זו בזו. אבל יתכן מצב שבקיבוץ יהיה המצב הפיננסי (בזכות רווחים בעבר) "בסדר" - והמצב הכלכלי גרוע. ולהיפך, המצב הכלכלי טוב והפיננסי עדיין חלש בטווח הקצר. עד כמה שידוע לי, לא יכולה להיות סתירה ביניהם לאורך ימים - בטווח הארוך המער-כות האלה משתלבות.

בסיכום, לגבי המצב של כפר הנשיא חלה הרעה ואנו נמצאים בלבה של הרעה זו. אני חושב שתוך 3-4 שנים נשפר את מצבנו, אבל גם אז לא נהפוך למליונרים. המצב הכלכלי-פיננסי יהיה קשה למדי והתרופה לכך תימצא - אם בכלל - בטווח הארוך מאוד.

ש. מה יגרום לשיפור הצפוי תוך 3-4 שנים?

ת. אנו נמצאים במפעל בתהליך של הקמת שני קווי-ייצור חדשים, שאנחנו מאוד מקווים שירוויחו. ההשקעות הגדולות בהם הן כבר מאחורינו, ההכנסות עוד לא נראו, לא כל שכן הרווחים. אם נצליח בעתיד הקרוב לעלות על קווי-שיווק מספקים ולייצר בהתאם - מצבנו ישתפר...

ש. כלומר, עתידנו הכלכלי תלוי במפעל?

ת. כן, פריצת דרך משמעותית תלויה במפעל כבר הרבה שנים - ולא שאני "קובר" את החקלאות, חס וחלילה. כבר חמש שנים כ-65-70 אחוז מההכנסות של כפר הנשיא באים מהמפעל.

(בן-משק נושא בעול - המשך 2)

ש.

יש לנו שם טוב במוסדות הפיננסיים, בבנקים?

ת.

אני רוצה לחלק את התשובה לשני חלקים. רמת האמינות שמייחסים לנו היא עדיין, גבוהה מאוד. עוד לפני כעשר שנים נכנסתי לאיזו חנות כלים בק"ש - לא המשביר - וכשאמרתי שאני מכפר הנשיא, אמרו: אה, זה בסדר! אנחנו ידועים כמשלמים בזמן, על-פי הסכמים.

ומצד שני - בשנתיים האחרונות הבנקים לומדים ובודקים את מצבנו והקטע הזה של המוניטין שלנו בהחלט נפגע ע"י כך. הבנקים נעשו הרבה יותר זהירים ביחס אלינו.

ש.

שאלה בתחום אחר. איך נראתה לך עבודת המזכירות כ"צוות המוביל"?

ת.

אני משוכנע שבנושא המינהל וסדרי קבלת ההחלטות יש לנו עוד הרבה מאוד ללמוד. אנחנו כאן רק בתחילת הדרך לקראת צורת ניהול מודרני. זה שמקבלים החלטות שאני לא מסכים איתן - מקובל עלי; זה שאנחנו צריכים לתמוך זה בזה, אפילו בניגוד לדעתינו - גם כן. אבל זה שאנחנו לא עושים את הדברים כמו שצריך, לא תמיד בתיאום עם הגורמים השונים ובהתייעצויות איתם - סימן שהעסק לא "משופץ" מבחינה מינהלית. הייתי, כמובן, חלק מזה.

ש.

איך משתלב התפקיד הכלכלי של הגזבר בתחום החברתי?

ת.

יש נושא שהוא אולי דוגמה של שילוב של שני התחומים. זהו התקציב האישי. לפני כשנה וחצי המזכירות קיבלה החלטות - לא בהירות במיוחד - על דרכי הטיפול בחריגות מהתקציב האישי. עד כמה שידוע לי, לא הפעילו דבר מההחלטות האלה. זה מאוד מרגיז, אבל כוונתנו לא יודעים, איך לנהוג בעניין.

נושא אחר שמסבך אותנו, ואת האחראים למשק במיוחד, הוא הנסיעות לחו"ל. עסקנו בזה הרבה והחלטנו החלטות הטעונות תיקון, לדעתי. פעמים רבות הרגשתי "קרוע" כשהייתי צריך להכריע בעניינים הקשורים בנושא זה. הרי הקיבוץ החליט, במפורש, להגדיל את חובו בגללו... אבל אין לי ספק שהמסגרת החברתית שלנו מחייבת להוצאות שאי-אפשר להימנע מהן.

ש.

ושאלה אישית יותר: איך עבר עליך התהליך של השתלבות מחדש בעבודה ובחברה לאחר סיום התפקיד? הלא במקרים רבים יש בכך בעיה...

ת.

אני עדיין מרגיש את המחסור ב"להיות בעניינים", כעין ריקנות. גם הקלה מסוימת. אני ממשיך להיות חבר בוועדת המשק.

מאחורי ארבע שנים מאלפות ביותר. גם ראיתי כמה מעט אני יודע וכמה עלי עוד ללמוד.

ש.

אתה הבן הראשון של כפר הנשיא שמילא תפקיד מרכזי כזה?

ת.

כן, מלבד "שחקני-הרכש" (חברים שנישאו לבנות המשק) שעושים את זה יותר טוב. אין שום צורך, בעיניי, להגדרות כמו "בן-משק" וכד'.

ש.

לבסוף, איך אתה מסכם את תקופת הגזברות? האם אתה מאמין ביכולת של כפר הנשיא להבטיח - בטווח יותר ארוך - לחבריו קיום הולם ומכובד?

ת.

כן, בהחלט. בהחלט.

ראיינה: רות גלעדי

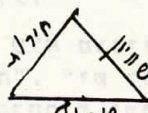
(הערת המראיינת: בשיחה עלו עוד נושאים מעניינים מאוד, אך לא רצינו להאריך יתר על המידה, כדי לא להרתיע את הקוראים)

הקיבוץ בעתיד

למרות המשבר באמונה בדרכם, הפוקד את רוב חברי הקיבוצים, יש תקווה לעתיד! צורת ההתארגנות שלנו - קהילות קטנות, ערבות הדדית - שייכת לעתיד, לפי המחשבה הסוציולוגית העתידנית. הסוציולוגים טוענים, שבעתיד רוב האנושות, כדי להישרד נפשית וחברתית, תצטרך להתחלק לקהילות קטנות. ואיפה ימצאו דוגמה לניסוי שהצליח? כמובן, נצטרך לשנות הדגשים במידה מסויימת.

ישנה כיוון ל-

למשל, המשולש המקודש

כדי שהחירות האישית תהיה בסיס. כלומר יותר שליטה ואחריות על חיינו יהיו בידינו של הפרט.

כל הנושא של ניידות בחברה המודרנית יקבל יותר תנופה ואישור בחברה. זה במיוחד חשוב בקשר לבנים, המסתובבים בעולם שנים עד שמחליטים איפה להשתקע. אם נמצא מסגרות עבורם - כמו לימודים, הכשרה מקצועית, שיווק וכו' - נוכל לעודד אותם בתקופת החופש, כדי שבבוא הזמן יחזרו לקיבוצים כשהם יותר מלומדים ומוכשרים ויביאו תועלת מיידית לחברה.

אי-אפשר, מצד שני, לבטל את שני הערכים האחרים שהם הכרחיים להמשך הקיבוץ. למשל, המחשבה המתהלכת לאחרונה בתוכנו, שיש לחת ב ו נ ו ס י מ לחברים עבור עבודתם או מסירותם (כלומר - ש כ ר !) פשוט לא משתלבת עם רעיון הקיבוץ. יתירה מזו, את הערך של ערבות הדדית, הדאגה לכל שכבות האוכלוסיה, חייבים אנו לעצוק בראש חוצות, כדי שכל החברה תשמע אותנו. אנחנו חייבים לדרוש ממוסדותינו, ממפלגתנו, שידגישו את הערך הזה גם בפעילות משקית-לאומית. למשל, עם כל הבעיות של קיבוצים שונים בתנועה, הקיבוצים החזקים (ה"עשירים") נדרשים להישאר בקרנות התנועות ולהשקיע את כספם בהן, למרות שאפשר לקבל תנאים יותר טובים בחוץ. והם עושים זאת!

ה ש י נ ו י י מ ה ג ד ו ל י מ בחיי קיבוץ בעתיד יהיו בתחום התעשייה, התרבות והחינוך. כאן יצטרכו הקיבוצים בעתיד "להפיל את החומות" סביבם וללכת לשיתוף כוחות ומשאבים בין-קיבוציים. בחינוך ובתרבות כבר נעשו צעדים לכיוון הזה. הצעד הבא יהיה בתחום הייצרני. קיבוץ בודד, אפילו גדול, לא יוכל לעמוד באתגרים של פיתוח תעשיות חדשות. גם בימים הטובים, לפני 1980, התקשו רוב הקיבוצים להגיע לתוצאות מרשימות. קיבוץ בודד לא יכול להרשות לעצמו להמר בפיתוח מוצרים חדשים. אם הוא נכשל, יהיה לו קשה להתאושש. לעומת זה, תאגיד של קיבוצים (בפארק תעשייתי נוסח "תפן" של סטף ורטהיימר?) יוכל לפתח סטנדרטים חדשים של פיתוח ותנאי ייצור. תאגיד כזה יוכל לקלוט באופן מאסיבי מוחות שאנחנו צריכים - מהנדסים, בעלי מקצועות חופשיים, חוקרים וכו'. נוכל גם להיכנס לשטחים חדשים, כמו מכירת מידע, מחשבים, פרסום, תקשורת. חברים רבים ו ב נ י מ שלא מוצאים את מקומם בקיבוץ הבודד, יוכלו ביתר קלות להשתלב במסגרת הרחבה יותר. במסגרת כזאת יהיה אפשר אולי גם לשתף קבוצות שיתופיות שיקומו בעיירות או ביישובים קהילתיים. נסיון בכיוון הזה מתחיל להתפתח בערבה.

על כל הנ"ל שמענו (אני, בקי ואריק) מפי מרצים שונים של התנועה הקיבוצית ב"מפגש בוע - קיבוץ", שהתנהל באפעל בשבוע שעבר. מאוד מומלץ לכל חברי הקיבוץ. מי שמעוניין להשתתף בעתיד מתבקש לפנות אלי. התאריכים למפגשים הבאים הם: 22-26 בנובמבר, 20-24 בדצמבר, 24-28 בינואר, 28/2 - 3/3. גרים באפעל בתנאי פנימיה. הלימודים אינטנסיביים. יש גם טיול.

שרה דבולט

רגע - לחשוב! ((((((

הלו - הלו - חברי (מכל הגילים) !

הנה שנה חדשה. זה בהחלט הזמן לעצור רגע - לחשוב!!
במזכירות מתכננים מרתון והתחילו בוועדת החברה לשבת עם ועדות אחרות. כל זה יקח הרבה זמן עד שיהיה מורגש בחברה.

ובינתיים? אי-שקט, התמרמרות, תיסכול!

אומרים לי: "המצב קשה". "יש חברים שלא מעניין אותם כלום - עושים מה שרוצים".
"יש חברים שנשבר להם, אין יותר כוח". "יש יותר מדי כתובות לפני שמגיעים להחלטה סופית". "זה משגע אותי". "הבטחות ועוד הבטחות, אבל מקיימים אותן?"

עד שנגיע לשיחות רשמיות אני מזמינה כל מי ש"כואב", "התאכזב", "נשבר לו" -
התקשרו אלי. אולי נשב על כוס תה - כמה חברים - ובינתיים נשפוך את הכול החוצה: מה רוצים? מה לא רוצים? מה? איך?

חבריה, לא נרים ידיים. זה לא יהיה פה. לא נעזוב את הבית (מדובר על כל הגילים).

קליטה. באסיפה בחרנו לאחרונה במרכזת ועדת הקליטה. לא שמענו דו"ח על פעולות הוועדה. הוועדה הכי טובה לא יכולה להצליח בלי שיתוף פעולה של החברים, כמובן בגילים המתאימים. משהו בגיל 30-40 לא מחפש ידידים בגיל +60. אם החברים יסגרו את ביתם ויחיו רק בתוך משפחתם - אין אפשרות לקלוט. צריכים להזמין, לשוחח, להתקשר (או שלא רוצים קליטה).

תקשורת עם המוסדות. טוב שעכשיו מקבלים דו"ח מהמזכירות תמיד קרוב לישיבה האחרונה. תודה.

אבל יש לי ביקורת על המוסדות: החליטו להקים מיני-מרקט במקום מסויים. היו מוכנים להתחיל לבצע - עד שאלזה הביאה ערעור. אינני חושבת שבכוונה לא אמרו לנו כלום על העניין, אבל כנראה המצב הכלכלי משפיע על העצבים של כולם. חברינו בתפקידים - זה דווקא הזמן שאנו חייבים להיות בתמונה כל הזמן. תחשבו רגע לפני שתעשו צעדים... אתם יושבים יום ויום ושבווע שבוע ועוסקים בכל הבעיות. ואנחנו רחוקים מזה. כל זה רק מרגיז, מכניס מצב-רוח וכעס. דיברנו על נושא מאוד חשוב לנו באסיפה. תאמינו או לא - חברים יצאו מהאסיפה בהלם. אל תחשבו עלינו כאילו אנחנו זכוכית. היום הכול שייך לנו יותר מאי-פעם.

אני רק זרקתי כמה דברים למחשבה. אבל קומו! לזוז! רוצים קיבוץ? רוצים חינוך כמו היום? חיי חברה? ועוד ועוד. בוודאי זה בראש של כל אחד ואחד.

היום האתגר לפני כו ל נו ונצליח אם נשוחח, נחליט, נתקדם לכיוון שיחליטו רוב החברים.

שנה טובה !

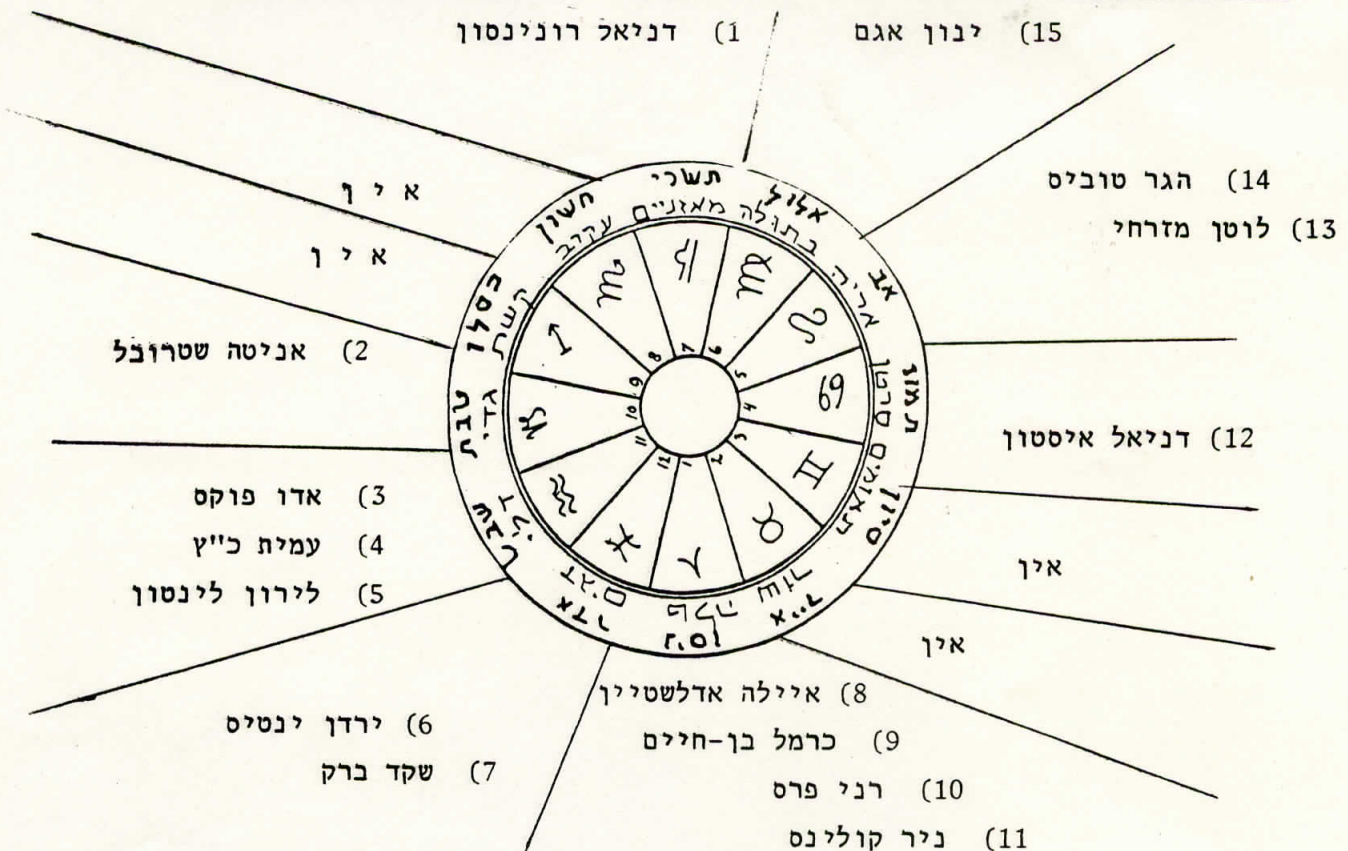
שלכם - נ ט ע

נ ר - ז י כ ר ו ן

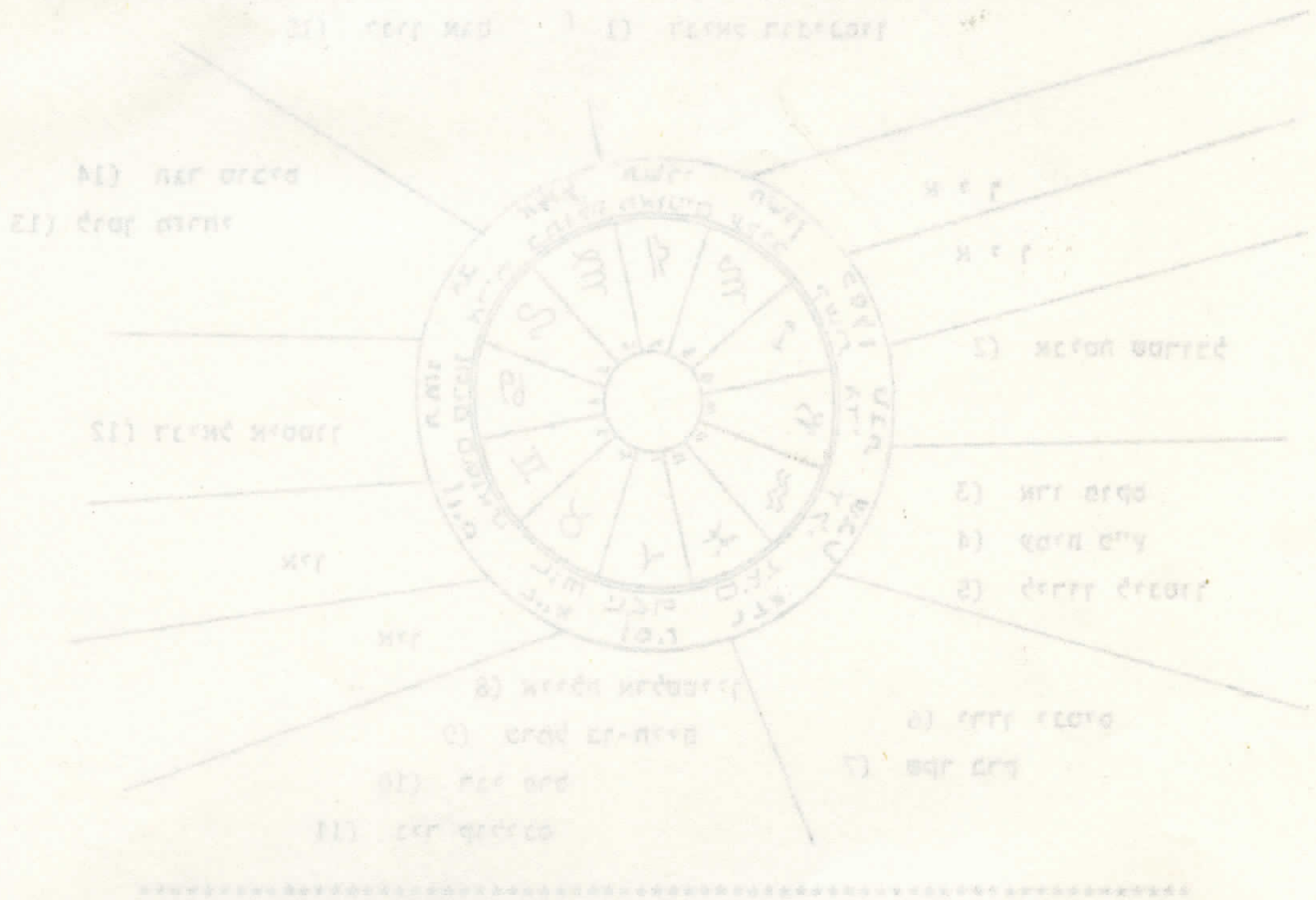
ח' בתשרי - גבי רוז מסר

יבול זבורך

איפיונים להנ"ל - שנאספו מנוכחים מזדמנים בבית התינוקות. (נא לא להתיחס ביתר רצינות)

- 1 אוהב לאכול - גם כשהוא חולה.
 - 2 עגלגלה - נעים לחבק אותה.
 - 3 אמנם ג'ינג'י, אבל אופי רגוע.
 - 4 סופר-סקרן. אין פלא, הוא הבן החמישי במשפחה.
 - 5 שיער בלונדי, אבל אופי ג'ינג'י. (מעניין למה?)
 - 6 קטן וזריז. מטייל כבר בחו"ל.
 - 7 עיניים משגעות ופלומה בהירה.
 - 8 אחרי התחלה לא קלה, מתקדמת יפה.
 - 9 מתאמנת בבריכה כל יום - לקראת אולימפיאדת שנת אלפיים.
 - 10 קול סופרן, שבו הוא אוהב לקרקר משמחה.
 - 11 שם חיבה: "נינו". חייכן גדול.
 - 12 עוד נצר לחמולה. יש כבר סימנים לתלתלים הצהובים.
 - 13 בעל סנטר כפול, וגבס ברגל שמאל.
 - 14 יפיפיה אמיתית - כמו אמא.
 - 15 עדיין אין בעיות. דומה כמו שתי טיפות מים לאח הבכור.
- כ י ר ב ו !!

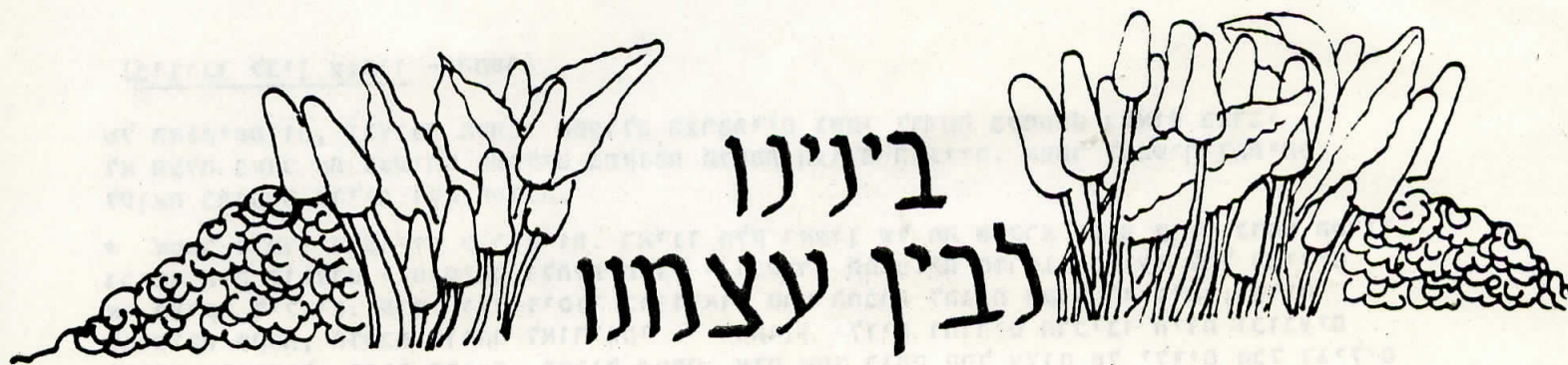
(הערה: המידע המוצג הוא למידה בלבד. אין להשתמש בו לצורכי מסחר.)

בעל רכב

נהג בזהירות אל תשבית את שמחת החג
המוסכים לפחחות רכב בשביתה.
אין מי שיתקן את נזקי התאונה.

אגוד המוסכים בישראל

- 1) מוסכים בישראל - אגוד המוסכים בישראל
- 2) מוסכים בישראל - אגוד המוסכים בישראל
- 3) מוסכים בישראל - אגוד המוסכים בישראל
- 4) מוסכים בישראל - אגוד המוסכים בישראל
- 5) מוסכים בישראל - אגוד המוסכים בישראל
- 6) מוסכים בישראל - אגוד המוסכים בישראל
- 7) מוסכים בישראל - אגוד המוסכים בישראל
- 8) מוסכים בישראל - אגוד המוסכים בישראל
- 9) מוסכים בישראל - אגוד המוסכים בישראל
- 10) מוסכים בישראל - אגוד המוסכים בישראל
- 11) מוסכים בישראל - אגוד המוסכים בישראל
- 12) מוסכים בישראל - אגוד המוסכים בישראל

ת מ ה ש נ ה ו ק ל ל ו ת י ה

עומד אדם בפרוש שנה חדשה ותוהה...
מה עשיתי, במה טעיתי, כלפי מי חטאתי
ואולי, מה השגתי...?

גם בהרהורים כאלה המסורת היהודית, שמתבטאת ב"יחד הקיבוצי" מחייבת אותנו להשתמש בלשון רבים: חטאנו... אשמנו... חמסנו... דיברנו דופי... מצד אחד זה מקל על הפרט - לא רק הוא אשם אלא כולם - ומאידך זה מקשה, כי כולנו שותפים לכלל, לקהילה, לגורל משותף, להיסטוריה משותפת, למאמצים משותפים, לעשות מן העתיד דבר טוב יותר: "כל ישראל ערבים זה בזה"... חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים או מאשוויץ". זאת המסורת של העם הזה, שאיננו מקבל את השנה החדשה במסיבות שכרות, ולא מפני שאיננו יודע לשמוח. היהודי מתקשה לחיות בלי קהילה. בקיומיה בתוכה מאלץ אותו לא לחשוב על עצמו בלבד, אלא על אחרים... אין מקום לתפישה האנוכית: מה שטוב לי אעשה, ואיפה שטוב לי אחיה...

השנה הזאת מסתיימת כשתמונתה של ילדה בת חמש שנהרגה בתאונת דרכים בירושלים חרותה בזכרוננו. מה היא עשתה? במה יכולה ילדה כזאת לחטא? היש דין צדק בעולם? בשטות אדם נהרגה ובשאננות יחסינו לקטל בכבישים ובדרכים נהרגים רבים. כולנו אשמים. בנינו נוסעים בטרקטורים ומרכיבים אחרים על הכנף, ואיש אינו פוצה פה. כולנו שותפים!

ראש השנה ויום הכיפורים היו הימים שכל מי שראה בעצמו יהודי היה מגיע לבתי הכנסת של קהילה זאת או אחרת. בימים אלה כל דודי דודותי ודודני, שבמשך כל ימות השנה התגוררו והתפרנסו בכפרים ועיירות נידחים, היו מגיעים להתכנסות, להזדהות ואולי אף להתפלל קצת. לבשנו בגדים חדשים או בימים קשים הוצאנו כאלה שלא לבשנו כל השנה, ושנ-דף מהם ריח הקמפור שתפקידו היה להרחיק את העש. ישבתי לצד אבי, משועמם קמעה כי לא הבנתי את שפת התפילה. בימים אלה היה אבי נינוח ומחשבות על קניות ומכירות היו רחו-קות ממנו. פעמים שוחח עם זה שישב לידו, פעמים העיף מבט לעזרת הנשים ואומר יותר לעצמו מאשר לי "אמא שלך אישה יפה". אולי הימים האלה נועדו לזה שאדם יביט באישתו ובילדיו בשקט ובנחת ויתפלל בלבו: "מי יתן ונגיע לזקנה טובה יחד, שנזכה לראות את ילדינו גדלים באושר ובריאות, ואולי אולי נראה אותם מתחת לחופה..."

ועם כל תפילה שבלב אסור לנו לשכוח את אלה שלא צועדים איתנו הלאה; חברים לדרך ולחלום. כאלה שהמלחמה קטעה, וכאלה שהמחלה אספה. הרי הם חלק מן ההסטוריה המשותפת.

ו ע ו ד מ ח ש ב ו ת

* השתתפנו בסמינר "מפגש-בוע-קיבוץ" באפעל, שרות גלעדי כתבה עליו באריכות. רות צדקה: זה מומלץ ומהנה וחשוב.

רוב ההרצאות היו על רמה גבוהה, והשיחות הבלתי אמצעיות עם חברי קיבוצים אחרים היו מאלפות ולעתים מעציבות. המצב קשה בקיבוצים רבים. לא המצב הכלכלי פוגע אלא איבוד האמונה ביחוד הקיבוצי. לא די לטפוח על שכמינו ולומר: אנחנו חברה של אנשים יפים וסובלניים. בלי אמונה זה לא ילך.

* הם עדיין צועדים. בעיתון שלי כתוב שהצבא של גרמניה המערבית מונה 650,500 חיילים. זה הצבא החזק ביותר בברית נאט"ו. הגרמנים היותר שפויים מודאגים מהופעתה המחודשת

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

של האנטישמיות, ובצרפת משתפי הפעולה הצרפתיים נשמו לרחוה כשמשפט כלאוס בארבי לא העלה באוב את מעשיהם השפילט בתקופת מלחמת העולם השנייה. אפשר להמשיך להתיחס לשואה כתופעה שולית ולא חשובה.

* אפשר ללמוד מרשויות עירוניות. ראינו חלק ראשון של מה שנקרא "סוף קיץ" ברמת השרון. בכיכר היה קונצרט - מוסיקה ולהקת מחול - ובשדרה המרכזית מדרחוב מיועד לכל הגילים אך בעיקר לילדים: סרטי וולט דיסני בוידיאו; סרט החברה להגנת הטבע בוידיאו; פינה למוסיקה שקטה; הדרכת מומחה לאוריגמי והמון ילדים והורים הרכיבו חיות וכובעים מנייר בריסטול; פינת קריאה, תחרות שחמט; אדם אחד ריתק קהל עצום של ילדים מכל הגילים עם סיפורים מן המזרח; אחר לימד שירים והוביל מבוגרים וילדים בשירה בציבור. זה נמשך למעלה משעתיים. חשבנו שזה מתאים ללונה-פארק שלנו. ערב של ילדים והורים, כשלא הכול חייב להיות סיבוב בקרוסלה. הם מתכוונים לערוך מופע כזה בכל מוצאי-שבת של חודש ספטמבר. אנחנו מכורים לסרטים בטלביזיה.

פ י נ ת ה ב נ י ה

המון חברים באו לברך על היוזמה, שהביאה מידע מדעי וטכנולוגי חשוב לקהל הקוראים הרב של טור זה. גם האחראים על הבנייה והתכנון בקיבוץ צמאים לעוד אינפורמציה. אפשר להבין אותם.

שאלה: האם יש קשר כלשהו בין התכנון האדריכלי לבין התוצאה הסופית?

פרופסור שייקה מקרי מן הפקולטה לבנייה פסיכולוגית (המכון הסיסמולוגי באבו-

גוש) משיב:

- אין שום קשר. אדריכלים מנסים לנצל את דמיונם הפרוע, שאצל רוב בני אנוש מדוכא בידי גננת כשרונית, ואילו בנאים מעוניינים להיפרד מן המלאי של חומרי בנייה שהצטברו במחסנים. אם, למשל, האדריכל כותב (יש ביניהם היודעים קרוא וכתוב) שיש להשתמש בצינורות חישה צול לביוב, קרוב לוודאי שיכניסו צינורות של שלושה צול, כי זה מה שיש. אדריכלים מעלים על הנייר חלום של תכנון. הבנאים הופכים את החלום לסיוט.

שאלה: האם יש דוגמה לבניית קומפלקס של בניין - זאת אומרת בניין אחד גדול, שהכול יש בו, זאת אומרת....

תשובה: הבנו את השאלה - שתוק כברו וניתן לאינג'נר זכריה הר-געש, מומחה לחקר מדרגות עולות ויורדות (מכללת שק-לי, קליפורניה) להסביר:

- היו דוגמאות בעולם העתיק ויש דוגמאות של ימינו במרכזי קניות שמצטיינים בכיעורם. הדוגמה הקלאסית היתה באי כרתים, ששם איזה מלך בנה ארמון בצורת מבוך (LABYRINTH או MAZE באנגלית). מי שנכנס לא יצא בדרך-כלל והכול היה מוקדש לפולחן פרים - הקריבו בתו-לים ובחולות ולבסוף היה קשה למצוא כאלה בכל העולם העתיק. אבל רוב הקומפלקסים האלה התמוטטו ברעידת אדמה - דבר שהקשה עוד יותר על אלה שרצו לברוח. יש להתנחם בעובדה שאחרי התמוטטות הקומפלקס האתר הופך למקום מבוקש לתיירים.

שאלה: הבור ליד המועדון כל-כך יפה - האם לא חבל לקלקל אותו בהקמת בניין עליו?

תשובה (מפי דייר יגאל פגוריי, מומחה לבורולוגיה של הסוכנות היהודית):

- שאלה יפה! יש כרגע נטיה לשמור על בורות, תרתי משמע, והבעיה היחידה היא למצוא אנשים שישמרו עליהם. הוצע להקים חברה בשם נוטרי-בורא שתעסוק בשמירת בורות והפצתם ברבים. יש תוכנית להקים את אולם ההתכנסות וההתפזרות מאל הבור, מבלי לפגוע בו. מי שמעוניין במידע נוסף יוכל לקבלו בעלון מוסד הבורות הישראלי "קול הבור", בעריכת פליציה חורי.

ב ר כ ת ה ט ו ר: כהרגלנו מדי שנה מבקש כותב שורות אלו סליחה ומחילה מכל מי שנעלבו ביודעין או בלא יודעין מדברים שנכתבו במשך שנת תשמ"ז. מי יודע מי יעלה בשנת תשמ"ח?

מחשבה לקראת שנת תשמ"ח - מזכיר התקיים אמר: "יש קיבוצים עניים שבהם יש כמה חברים עשירים..." זה קיבוץ זה?

לכל בית כפר הנשיא שנה טובה - א ר י ק

בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר.

המאמר של ארי אילון צריך לשמש מבוא לפגישה, שתתקיים בין כסה לעשור עם חברי המכון הציוני באורנים (עיין ערך מרגלית סמברג). הם יבואו אלינו וידגימו לנו בית-מדרש חילוני. כתוספת, בעקבות צרות צרורות שנפלו על הצוות המכין את "בין כסה לעשור" (מיק שבר אגן, ועוד כהנה וכהנה) השתבשו עלינו המערכות והענ-ין יצא מקוצר משהו. על כל פנים, הדברים הבטוחים עד עכשיו הם מפגש עם חברי המכון ושיחה עם ד"ר אולק נצר, ואולי סרט. נקווה שעד לשיחת הסיכום, שתיערך ביום הכיפורים. נמצא נתיב מואר.

הנושא המרכזי שעלה בדעתנו היה "קיבוץ כקהילה יהודית רבנית" או "קהילה יהודית רבנית" - והמבדיל יבין. שימו עין על לוח המודעות וצפו להפתעות ב"דברי הכפר".

הצוות: מרגלית סמברג (במכון)
מיק אלמן (פצוע)
דודו פלמה (אובד עצות)

המכון הציוני - אורנים אריק אילון:

פעם היתה השבת לאבותינו פינת חלומות צנועה. ששת ימי השבוע היו להם מציאות יגעה ומגושמת. הרבנים שמרו להם על המתח הפורה בין עולם המציאות המוצב ארצה לבין סולם חלומותיהם. לכל שבת ושבת היתה פרשת שבוע - מיתקן שיגור לסולמות החלום המוצבים ארצה. בחגורות ביטחון היו הרבנים מהדקים את אבותינו לספסלי תפילתם וסופרים בזהירות לאחר. העם ההולך בחושך ראה אור גדול:

"כי תצא למלחמה על אויבך, ונתנו אדוני אלוהיך בידך, ושבת שבי, וראית בשבי אשת יפת תואר וחשקת בה ולקחת לך לאשה..."

כל אחד מאבותינו היה עוצם עיניו, מפשיל טליתו, ויוצא למלחמה על אויביו. כשנתן ה' אלוהיו את אויבו בידו, היה כל אחד מאבותינו בוחר לו שבויה יפת תואר בעיניים עצומות.

בסוף הדרשה היו הרבנים שבים ומהדקים את אבותינו לספסלי תפילתם, ומנחיתים אותם נחיתה רכה לתוך מוצאי השבת. ריח חריף של דג מלוח היה נישא באוויר. אבותינו היו מתרפקים בעצב על שירי סעודה שלישית.

אנחנו איבדנו את המתח המופלא והמטורף ההוא. חלקנו האחד מחק את השבת החלומית מעל לוח לבו - גרר את עצמו לתוך מעגל מייגע ואינסופי של שיבעת ימי חול שאין בהם פינות של חלום. חלקנו האחר מחק את ששת ימי המעשה מתוך לוח השנה שלו, גרר את עצמו לתוך מעגל מטורף וסופי של שיבעת ימי קודש, שאין בהם פינות שפיות של מציאות. ימות המשיח.

חלקנו האחד קץ בחלומות. חלקנו האחר חולם בהקיץ.

החולמים בהקיץ שבינינו מבוססים כסהרוריים בעקבותיו הטובעניות של המשיח, מגלגלים עיניים חולמניות כלפי מעלה, וטומנים את ראשם בקודש.

הקצים בחלומות שבינינו טומנים את לבם בחול. מנקים לעצמם את הראש מכל הרומנטיקה והשטויות הללו.

(בין כסה לעשור - המשך)

אנחנו, החולמים בהקיץ, איבדנו את ייחודה החלומי של השבת.

כל השבוע שלנו אינו אלא שבת אחת נמתחת של חבלי כביסה וחבלי משיח. הרב-נים, שידעו לתת לאבותינו את המינון המדויק של חלומות, איבדו את השליטה עלינו. רבנים אחרים השתלטו עלינו והשליכו מעלינו את כל חגורות הביטחון. את פרשת השבוע הם הפכו למתקן שיגור לטילים. כל הזמן הם יורים טילים מארצות החלום של אבותינו ומפוצצים אותם אל מול חלוננו. כל הזמן הם מוציאים אותנו לכיכרות בשם פרשת השבוע.

הרבנים של אבותינו לא הצליחו להשאיר לנו את חלומותיהם על אש קטנה. אנחנו מתלהטים אל כיכרות התאוה ומבעירים את כל החלומות הקטנים של אבותינו באש של גיהנום.

לוינגר, כהנא ופרץ - רבנים בישראל - מלבים את אש הגיהנום שבלבנו. חלום אחר חלום הם נוטלים בידיהם הגואלות והמגואלות והופכים אותן למציאות בלהות. כל הזמן אנחנו עם הולך בחושך רואה אור גדול. שיבעת ימים בשבוע. עשרים וארבע שעות ביממה. חולמים בהקיץ, דוחקים בהקיץ. מפוצצים בהקיץ.

מול החולמים בהקיץ נתיצב אולי אנחנו - הקצים בחלומות. על כביש רמות דמיוני, אי-שם משני צידי הקו הירוק. עכשוויים. מקומוניים. סופר-מתוחכמים. פסאודו-ישראלים ואנטי סולידיים. אוצר מילים שלילי לתפארת המליצה. משפטים בלתי תחביריים, נטולי נושא - נשוא - מושא. סיפור מהסרטים. משהו משהו.

יורשיהם של ביאליק, ברנר, ברדיצ'בסקי - עמודי-אש שנשרפו חיים על-מנת לייעד אותנו ביום מן הימים לתת מענה ריבוני לאתגר הרבני. שהיינו מיועדים להיות אפיקורסים והפכנו לעמי-ארצות להכעיס.

אנחנו מכבים כיבוי צופי את כל עמודי האש הנ"ל. משתינים בקשת מעל הגשר העל-אלוהי שבנו למעננו ביאליק, ברנר, ברדיצ'בסקי, פיירברג, אחד-העם תשעים אלנבי פינת קינג-ג'ורג', שוק הכרמל.

החולמים בהקיץ, מצידנו, יכולים להמשיך ולטמון את ראשם בקודש ולחכות למשיח לא יטלפן שלהם. אנחנו נמשיך לטמון את לבנו בחול ונתחבר לאינפוזיה.

הם ימשיכו לא לדעת מי הם. אנחנו נמשיך לא לדעת מי אנחנו.

החולמים בהקיץ והקצים בחלומות איבדו את זהותם העצמית משום ששרפו את כל סולמות פרשת השבוע שגישרו בינם לבין ה"אני" החלומי והמודחק שלהם. פרשת השבוע הזו יכולה להיות בבואה נאמנה לך. באותה נשימה היא מצווה עלינו לא לעשוק שכיר ולרגום למוות את בננו הסורר. לא לתעב מצרי ולמחות את זכר עמלק מתחת לשמים, לא להמית בנים על חטאי אבותיהם ולהוציא להורג את הגבר והאישה ה"נואפים". לרחם על אמה ציפור (שילוח הקן) ולקצוץ את כף ידה של אישה שהעזה לתפוס במבושיו של גבר זר תוך כדי קטטה.

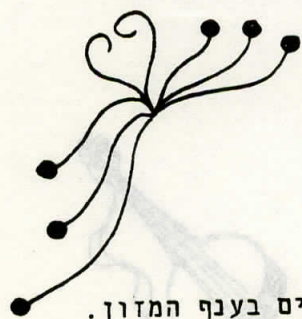
מהו כל הבליל האבסורדי הזה, אם לא בבואה מכוערת ונאצלת של ה"אני" המוד-חק שלנו?

החולמים בהקיץ מטיפים ליישם את כל הצירופים הללו כאן ועכשיו. הקצים בח-לומות שואפים לנתק את עצמם מכל העניין הפרימיטיבי הזה. אלו ואלו מתייחסים אל התורה הזאת כאל מערכת נורמטיבית שיש לאמצה או לדחותה ומתעלמים לחלוטין מכל הרבדים הפסיכולוגיים של עצמם, המקופלים בתוך המיתוס האדיר הזה. אלו ואלו מתייחסים אך ורק אל קצה הקרחון הגלוי של המיתוס שלהם, כפי שהם מתייח-סים אך ורק אל הקצה הגלוי של עצמם.

אלו יחסלו את אלו על כביש רמות דמיוני. עד יומם האחרון הם לא ידעו מי

הם היו.

ארי אילון

צענף הצידוך.

אינפורמציה והודעות

ברצוני למסור קצת אינפורמציה בקשר לדברים שקורים ונעשים בענף המזון.
נתחיל במכשיר הסודה, שלא עובד כבר חודש, וכנראה גם לא יעבוד עוד בכלל.
המיתקן עצמו ומערכת הקירור קיימים כבר קרוב ל-30 שנה ולאט לאט המכשיר הזה מתפרק לחתיכות ולא ניתן יותר לתיקון. יש נזילות של גז לאורך כל המערכת של הצינורות וכל פעם שמתקנים במקום אחד, הגז פורץ במקום אחר. המערכת היא כל-כך חלשה שאין אפשרות לתקן אותה. מערכת חדשה עולה 10,000 שקל והחלק שאנחנו צריכים להחליף עולה 3500 שקל. הכוונה היא להתקין מערכת חדשה ומשוכללת, אם וכאשר תס-תיים בניית חדר האוכל החדש או המשופץ, ב"ה בעוד שנה-שנתיים או שלוש ואם בכלל. בינתיים ניתן לקנות מכשירים ביתיים תוצרת "סודה סטרים" בסופר-מרקט בחיפה, דרך בני.

דבר נוסף שמאוד מטריד אותי הוא שחברים מתלוננים על איכות מזון ירודה ו"למה אתה קונה את זה - ולא את זה" וכו'.

ובכן, שאלתי כמה חברים, אם הם יודעים כמה שקלים ליום מוקצבים לי לכל נפש. קיבלתי תשובות כמו 10, 15, 20 ואפילו 25 ש"ח ליום. והתשובה היא 3 (שלושה) שקלים. המשקים "סגורים" עומדים על תקציב של 2,2 ש"ח ליום, וכנראה נצטרף אליהם בקרוב. אז בבקשה מכס!! הסכום הזה כולל 3 ארוחות ביום, חלוקת פרי, ירקות וכל המצרכים החופשיים באקונומיה, ימי הולדת לילדים, חלוקה לבתי הילדים ואורחים (250 בראש השנה) ועוד ועוד.

לסיום כמה הודעות ובקשות:

א. בקבוקים ריקים. רק הבקבוקים של בירה ומיץ נקנים עם פיקדון ועלינו להחזירם. על כל הבקבוקים האחרים אין פיקדון ואנא זירקו אותם לאשפה ואל תביאו אותם למאגר שליד האקונומיה.

ב. המיכל לקרטונים מיועד לקרטונים בלבד ולא לפסולת אחרת - לא לניילון, לא לקש, עץ, זכוכית וכל אשפה אחרת. אז בבקשה...

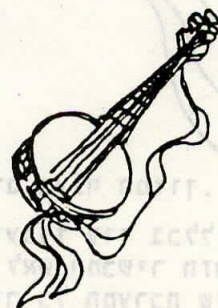
ג. אני מבקש בכל לשון של בקשה מהנהגים: אל נא תחנו את המכוניות מול האקונומיה, לא בכניסה לאשפה ולא בכניסה לרמפה. יש משאיות שמגיעות עם סחורה כבר בשעות 3.00 ו-4.00 בבוקר. והם לא יכולים לפרוק אותה. נא להתחשב בכך.

ד. שעות הקבלה באקונומיה עד שיפתח השירות לחבר ב"ה ובשעה טובה הן 13.00-14.00 בימים א'-ה'. לא ביום שישי ובערב חג. אני מבקש מהחברים להקפיד על השעות הנ"ל. אולי זה לא כל-כך נוח לכם, אך גם לי שעות אחרות לא נוחות ואני צריך לחשוב על הנוחיות של 500 איש. אז אנא תתחשבו גם בנוחיות שלי.

נסיים בברכת שנה טובה לכולם - חג שמח ואוכל טעים.

שמעון וכל עובדי המטבח

סולם יעקב - הפסטיבל.

למרות הערות כמו "את מאוד אמיצה!" ו"את משוגעת" ו"לא ידעתי שאת כזאת", ולמרות שאני שנים מתנגדת ל"סולם יעקוב" בטענה שהוא מועדון של אנשים שלא רוצים כל כך להשתלב בתרבות הארץ, כי הרי הכל מתנהל באנגלית, והשירים לא שירי עם ישראליים - ובהחלט לא שירי תנועות הנוער, הולכים כדי להתגעגע על שירים "אנגלו-סקסיים" ולשתות המון בירה; למרות כל הטענות האלה הלכתי לפסטיבל.

הוזהרתי על ידי חברה: אל תשימי לב לדברים שאולי יפריעו לך. לכי עם ראש פתוח. פחדתי. מה יהיה? על איזה "דברים" היא מדברת?

אז - בראש פתוח ובמצב רוח מרומם עליתי לרכב של המשק, יחד עם כמה מתנדבים וחברים למיניהם. והיה כייף, ממש כייף. חורשת טל היתה משהו אחר. אלפי אנשים - מבוגרים, ילדים, ואפילו תינוקות - היו פרושים על הדשא הגדול. מסביב אוהלים של אלה שהתכוונו ללון בפארק, והדשא חי. כשהגענו האורות דלקו על הקהל והיו המון מעגלים של חברה'ה שרקדו ריקודי עם אמריקאים, (SQUARE DANCING) והמוסיקה היתה אדירה. המקום ממש שקק שמחת חיים. מצאנו מקומות די טובים באמצע והתישבנו על הדשא. הריקודים פסקו והמנחה המפורסם ביותר בעולם - מנחם וינוגרד - עלה לבמה שהייתה מקושטת בצורה מאוד יפה והציג את הלהקה. לא היה שום דבר שלא נהניתי ממנו. מחינו כף, שרנו, ואף על פי שלא קמתי, דווקא רגלי רקדו. בעצם, הבנתי מהמנחה שאפשר לרקוד בצד אם רוצים, אבל הרעיון הכללי היה לשבת ולהנות. ונהניתי.

ג'וליאן שגראן הופיע, ואני, שלא כל כך מתלהבת מפנטומימה, התגלגלתי מצחוק. האמת היא שהוא דיבר, עשה רעשים ופרצופים ובכלל הכניס אותנו למצב רוח עוד יותר טוב, אם דבר כזה היה יכול להיות.

כרגע מסויים כבו האורות - תקלה - אך זה לא הפריע. המנחה הנאמן וג'וליאן שגראן הצילו את המצב, ועלתה להקה מצוינת שניגנו בחושך. ג'וליאן גם הציג פנטומימה בחושך... מצב סוריאליסטי כזה נדיר.

קבענו לנסוע בחצות, אז התחלנו לזוז לכיוון המכונית. האורות נדלקו והפסטיבל נמשך, עד אור הבוקר.

בשבת בבוקר פגשתי חברה די מבוגרת על יד הבריכה. היא גרה בחיפה והתפלאתי לשמוע שהיא ומשפחתה ישנו בחורשת טל. ובדרך כלל, כן, הם נוסעים שנה אחרי שנה! גם הם נהנו מאוד. הטענה היחידה שלהם היתה שלא יצאו צרודים כל כך השנה, בהשוואה לשנים קודמות! למרות זה הסכמנו שהיה יופי של ערב, ושניפגש בשנה הבאה.

יש לי עוד הסתייגות, דרך אגב, בענין תרבות "ישראלית" ו"אנגלו-סקסית" אבל כשכמה אלפי אנשים מכל הגילאים מתאספים תחת כיפת השמיים, שרים, מנגנים, רוקדים וצוחקים ביחד, איך זה יכול להיות רע??

להתראות בשנה הבאה!

ע ד נ ה

פִּינֹת הַסֵּרֵט הַשָּׁבוּעִי

שם הסרט: מֵהָקְרָה לְהָאֵרִי

TROUBLE WITH HARRY

בימוי: אלפרד היצ'קוק

משחק : ג'והן פורסט, שירלי מקליין, אדמונד גוון

עורך המדור רואה צורך בהצהרה, שהוא רואה לעצמו מחויבות לדאוג לכך שדור שלא ידע את אלפרד היצ'קוק - הגדול מכולם - ייחשף לסרטיו. גדל היום במשק דור של צעירים, שהיצ'קוק הוא להם שם מעורפל או משהו שקשור למתח. במיוחד להם מיועד "מה קרה להארי".

הסרט הוא יוצא דופן בין סרטיו של היצ'קוק ואפילו להיצ'קוק "מר-מתח" היה יחס מיוחד אל הסרט, והוא נהג לציין שזה אחד מסרטיו האהובים ביותר, וזאת משום שיש בסרט ביטוי להומור בריטי מקברי. היצ'קוק אמר גם שכדי לשבור קלישאות - דבר שהיה אהוב עליו במיוחד - הוא נטל מלודרמה ובמקום לצלם אותה בלילה צילם אותה לאור היום.

בפתח הסרט נשמעות שלוש יריות על רקע סתווי יפהפה בגבעות ורמונט. בין עצי היער ומתחת לעלי שלכת מזהיבים מוצא ילד גווית גבר אלמוני. זהו הארי. כמה מאנשי הקהילה הקטנה רואים עצמם אחראים למותו של הארי. כולם דמויות מאופ-ינות של קהילה קטנה - הקפטן בדימוס שחישב שהרג אותו כשניסה לצוד ארנבת. ג'ניפר, אשתו לשעבר של הארי והיום אלמנתו חושבת שהרגה אותו בבקבוק חלב שניפצה על ראשו; מיס גרייבלי, בתולה זקנה, חושבת שהיא זאת שהרגה אותו בעקב נעלה, כשהיה נדמה לה שהארי מנסה לאנוס אותה. היצ'קוק יצר סרט לא מוסרי. הבעיה עם הארי שהוא גוויה וככזה הוא מהווה בעיה שצריך לסלק. וכל העיירה הקטנה מפיגה את שיעמומה בהתעסקות במת, או כפי שאומר פרנסואה טריפו - הם דנים בו כאילו שוחחו על חפיסת סיגריות. היצ'קוק מוביל את הסרט בהנאה רבה עד להפי-אנד מלא הומור. (משך הסרט 99 דקות)

ו. (ויסוקר) סרטים

ת ברצוננו להודות לכל החברים שהשתתפו בשמחתנו לרגל חתונתם של אבי ודורית,
ו החל מרבים שבאו לכפר-סאלד וגם הופיעו שם, וכלה בחברה כולה שמילאה את
ד דשאנו ותרמה לאווירה החגיגית.
ה במיוחד נתונה תודתנו לוועדת החתונות ולכל אותם החברים שעמלו ועבדו
וכתבו והופיעו ולאופים ולאופות שהביאו שפע של עוגות.
תודה לכל בית כפר הנשיא
אבי ודורית
יעל ואדי והמשפחות

נעים! ♥

תזכורת לחברים

בזמן האחרון טילפנו לאחות התורנית הרבה פעמים
בערב בעניינים קטנים שבהם, אילו חשבו רגע, היו
יכולים לטפל בעצמם (לדוגמה - אפשר לקבל יוד במרפאה
ולהחזיק אותו בבית).

כמובן - אם דרושה באמת עזרת האחות - יש לפנות אליה,
בלי היסוס.

ימי החג במרפאה

ביום ד', ערב החג המרפאה פתוחה כמו בימי שישי, בשעות

9.00-7.30 13.00-11.00

בימים ה' ו' כמו בשבת 10.00-9.30

(אין קבלה בערבים)

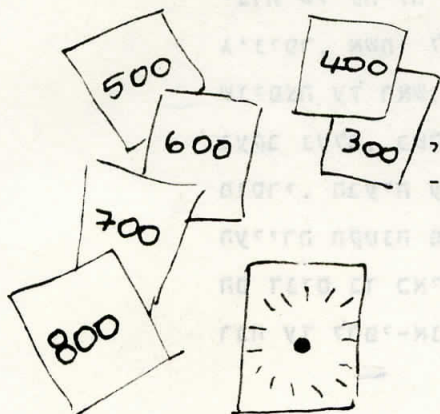
ועוד על ראש השנה

! MISSION IMPOSSIBLE ? 800

ישיבת חירום. הוחלט להודיע כל יום על המספר שירד...
כשאני עושה את סידור המקומות בחדר-האוכל בחג, מטרת
היא שחברים יישבו בנוחיות ושמקסימום הקהל יהיו מרו-
צים.

אם משהו נעלב מההודעות על המספרים - חבל. לא היתה
ברירה, חוץ מלבטל מיד את ארוחת המשותפת.

שנה טובה לכולנו -אולי
בשנה הבאה במקום המשופץ.
נ ט ע

ועדת החתונות רוצה לברך את כל לקוחותיה
בעבר ובעתיד בשנה טובה
ולהודות במיוחד לכל הנותנים יד בעריכת השמחות.

דו"ח משיבת המזכירות מיום 16.9.87.

נכחו: קרול ב', מיכאל ד', מקס מ', ג'וליה נ', שאולה א', ישראל א', דודו פ'.
נעדרו: גרשי א', שרה ד', יענקל מ'.

(מוזמנים: ג'קי ע', אילזה ב"ח, פנינה ל')

"מיני מרקט".

קרול הסבירה כי כששמעון פ' נבחר לאקונום סוכס אז כי עם כניסתו לתפקיד יוקם מוסד שרות לחבר - כלומר - "מיני מרקט". במקום זה יוכלו החברים לקבל את כל המצרכים הניתנים כיום על ידי האקונומיה. בנוסף לכך הסבירה קרול כי כיום עם התחלת ההרחבה של חדר האוכל לא תהיה דרך הגישה הרגילה דרכה עברו החברים על מנת לקחת מצרכים הביתה ולכן יאלצו החברים להכנס דרך המטבח דבר המהווה סכנה בטיחותית. כמו כן, בשלב מסוים יוצא המקרר מהמטבח, כך שבכל מקרה לא יוכלו דברי המזון אשר חייבים לשהות בקרור להשאר במטבח.

נערכה בדיקה קפדנית בשטח על מנת למצוא פתרון מתאים ללא השקעה כספית נוספת. ההצעה היחידה שענתה על הקריטריונים היתה למקם את ה"מיני-מרקט" במקום בו נמצאת כיום חנות ההלבשה, (שממילא היתה אמורה לעלות למחסן הישן). אילזה - בתור נציגת ועדת החבר המבוגר וועדת ההורים הסבירה לועדה את כל ההסתייגויות שעלו בישיבות הועדות הנ"ל. קיימת הרגשה בשתי ועדות אלו כי יהיה קשה לחברים המבוגרים ולהורים להגיע למקום המדובר. התקיים דיון שהתייחס בין השאר להסתייגויות שהועלו ע"י אילזה והוחלט כי המיני-מרקט יוקם כסדור נסיוני במקום עליו הוחלט במקור ויתפקד כ"מיני-מרקט" עד גמר הבניה של המרכז הצבורי ולאחר מכן נחליט מחדש לגבי התאמת המקום.

דו"ח משיבת המזכירות מיום: 20.9.87.

נכחו: קרול ב', מיכאל ד', שרה ד', יענקל מ', ג'וליה נ', מקס מ', שאולה א', דודו פ', גרשי א'.
נעדר: ישראל א'.

1. בקשה לחופש.

גרשי ושוש א' הביאו בקשה לצאת לחופש ארוך בין שישה לתשעה חודשים, החל מהקיץ הבא. הבקשה באה מטעמים אישיים-משפחתיים. הנושא הובא לטיפול כבר עתה על מנת למצוא עבורם בזמן מחליפים במקום עבודתם. בקשתם אושרה.

2. עניני קליטה. (מוזמנת: שושי ק')

הצוות שמונה על ידי המזכירות לטפל במשפחת ברור הביא את הצעותיו לגבי ההמשך. ההצעות כולן אושרו על ידי המזכירות.

3. ערעור של רמה ש' בקשר לחלוקת טלביזיות צבעוניות. (מוזמנת: רמה ש')

רמה הביאה ערעור לגבי החלטת ו. החברה האומרת כי טלביזיות צבעוניות תחולקנה רק לחברים בעלי שלוש שנות וותק חברות. נוהג זה קיים מאז הוחלט לחלק טלביזיות צבעוניות ומבוסס על החלטה פנימית של אחת הועדות הקודמות. התקיים דיון וסוכס כי מכיוון שכל הנושא עומד להגיע בלאו הכי בקרוב לאסיפה, אין טעם להמשיך בדיון עד לדיון בתקנון בנושא זה. יחד עם זאת צוין כי ישנן שלש טלביזיות צבעוניות שחלוקתן הוקפאה עד לקבלת החלטה עקרונית בנושא. .../2

4. הצעה להקמת וועדה ללוויי בנית המרכז הצבורי. (מזומן: אלק ק')

עם התחלת הבניה וההרחבה של המרכז הצבורי, התעורר צורך בוועדה שתלווה את הפרויקט. הוועדה תדון ותפתור שאלות עקרוניות שתעלינה תוך כדי הבניה בשטח ותתן פתרונות פרקטיים במקרה הצורך, כגון: נושא הרעש שהפריע לתפקוד המרפאה. ההצעה היא כי ישבו בוועדה 7 חברים כאשר לפחות אחד מהם חבר בוועדת התכנון. ועדת ההצעות כבר החלה לחפש מועמדים לוועדה זו עקב דחיפות הנושא. הנושא יעלה לדיון והחלטה באחת מהאסיפות הקרובות.

הצעות לסמכויות הוועדה ללווי בנית המרכז הצבורי

ועדה זו באה להחליף את ועדת המרכז הצבורי במתכונת הנוכחית עד להשלמת פרויקט המרכז הצבורי. עם השלמתו תמונה ועדת מרכז צבורי חדשה.

הקדמה

כעת קיימים צוותים לתיאום פרטים טכניים של תהליך הבניה:

1. צוות פיננסי - ^{המפקח} ~~המקח~~ על הביצוע של החלטת האסיפה בקשר לגובה ההשקעה.
2. צוות טכני - המטפל בפרטי הביצוע של התכנית לגבי האקונומיה, המחסנים והמטבח.
3. צוות מקצועי - בעלי מקצועות הבניה, חשמל, שרברבות וכו' לתיאום עניינים טכניים כלליים.
4. צוות חרום - המתאם את הפעולות והסידורים הפתאומיים שיש לבצע על מנת לאפשר להמשיך בבניה.

האסיפה גם בחרה בוועדה לאולם ההתכנסות.

סמכויות הוועדה

1. הוועדה תחליט או תכין להחלטת האסיפה על עניין המתעורר בקשר לפרוייקט על כל חלקיו אשר איננו פרט טכני.
2. הוועדה תתיעץ עם החברה ותסייע לאדריכל להשלים את תכנית עיצוב הפנים והסידורים בחדר האוכל עצמו.
3. כמו כן היא תיקבע פרטים לגבי כל חלקי המרכז הצבורי - מרפאה, משרדים, ספריה, חדר עיון.
4. הוועדה תטפל בשנויים שיש לעשות בתכנית המקורית עקב החלטתנו לצמצם את היקף הפרוייקט.
5. במקרה ויעלו עניינים הקשורים לניהול היומיומי של הבנין, הוועדה מוסמכת להחליט.
6. בוועדה ישבו 7 חברים כולל מרכז הוועדה.
7. הוועדה תכהן עד להשלמת הפרוייקט.

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

First of all, a happy and healthy New Year to us all.

As you have no doubt heard, our economic position is not brilliant, but with a crop of 15 new babies, and plenty of new couples joining us, the future can't be altogether black.

AS LONG AS WE HAVE PEACE AND OUR HEALTH AND STRENGTH.

- * Our Bridge Players are again doing well, and are taking part in the national Finals. Come on then! Make us proud.
- * This is the 40th anniversary year, not only of our new nation, not only of our kibbutz, but also of our first sizable group of sons. They will celebrate the occasion at Sukkot in style
- * Did you hear of our Galileean "Woodstock"? Last Friday night some thousands of young (and not so young) enthusiasts met at Churshat Tal - near Kiryat Shmoneh - and sang protest- and folk-songs in English the whole night through. The instigator and organiser, under the auspices of the local Council, was Menachem Vinograd. Apparently a wonderful time was had by all.
- * You remember the huge tree that was uprooted from its 'natural' place near the dining room and planted in exile near the Machsan? Well, sharp-sighted nature enthusiasts tell me that it is definitely sprouting some tiny green leaves. Is this an omen?
- * Shimon, in a rather tart article, tells us this week that his daily budget per head is... 3 Shekel! Well I must say he certainly does wonders with it. Incidentally he asks us not to leave empty wine bottles near his place. Apparently he gets a refund only on beer and lemonade bottles. Bad news for those who are fond of soda - there will be none until the re-building is completed.

So, keep well.

Chag Same'ach and Shabbat
Shalom

INGE

JAHREZEIT

8 Tishrei - Mrs. Rose Masser

חול טוֹב... חול טוֹב

H A P P Y B I R T H D A Y (for the next week and a half)

- 17.9.87. (for some reason we forgot; sorry.)
Harry Berg - and it was his 70's too!
- 27.9. Talith Devolt
Imri Ben Chaim (grandson)
- 28.9. Amit Chayat
- 29.9. Shosh Epstein
Ya'ir Do'ari
Tsafrir Shunni
- 30.9. Shelly Easton
- 2.10. Ma'ayan Cohen (Marks - granddaughter)
- 3.10. Uddie Waller (Cohen - grandson)

H A P P Y A N N I V E R S A R Y

- 28.9. Ruth & Yitzchak Golan
- 2.10. Bonnie Miller & Yig'al Ben Chaim
- 3.10. Gilah & Tsion Do'ari
Jeannette & Amir Neminov

S H A N A T O V A H to all. The festive meal commences at 19.00.
The service in the Mo'adon tomorrow morning
will start at 9.00.

The Clinic (you shouldn't know from Tsores!) will be open during the
days of the Festival from 9.30 till 10.00.

There will be an evening programme in a lightish vein on Thursday night,
and, incidentally a cooked evening meal too.

F I L M O F T H E W E E K - TROUBLE WITH HARRY

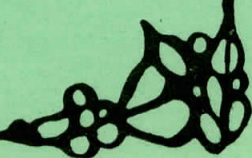
Producer: Alfred Hitchcock

with: John Forrest, Shirley McClean, Edmond Gwen.

This is apparently one of his films that Hitchcock himself was very
fond of. Unlike some of his films, it has a macabre sense of humour
and a (sort of) happy end.

ראש השנה
לשנה טובה

כפר משה

שבת של חו

החמה מראש האלנות נסתלקה,
בואו ונצא לקראת שבת המלכה,
הנה היא יורדת, הקדושה, הברוכה, בואי, שבת המלכה!
ועמה מלאכים, צבא שלום ומנוחה. שלום עליכם מלאכי השלום.

ויהי ערב ויהי בקר יום הששי. ויכלו השמים והארץ וכל צבאם:
ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי
מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו
כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות.

חג שמח

ימי תשרי

יש ימים בחודש זה, אשר ניתן לכנותם בשם "ימי-זהב"
דממה עומדת בעולם והאור הזהוב שקוף וצלול לאין ביטוי.
ויש איזו ציפיה גדולה למשהו שעומד לבוא. אולי היא
הציפיה הסתומה לקראת המסע המחודש אל תוך הזמן העמוק,
המשתרע לפנינו?

אתה עומד, מקשיב אל העולם ויודע כי הנך עומס שנה חדשה
על כתפך, על הטוב והרע ועל היפה והמכוער שבה.

(כפר הנשיא)

הדלקת נרות

מה קול ענות אני שומע
קול שופר וקול תופים
(כל שנבקש - לו יהי)
לו תשמע בתוך כל אלה
גם תפלה אחת מפי
כל שנבקש - לו יהי

עוד יש מפרש לכן באופק
מול ענן שחור כבד
כל שנבקש - לו יהי
ואם בחלונות הערב
אור נרות-החג רועד
כל שנבקש - לו יהי
לו יהי - לו יהי - אנא לו יהי
כל שנבקש - לו יהי

ובחדש השביעי

באחד לחדש

יהיה לכם שבתון

זכרון תרועה מקרא קדש:

כל מלאכת עבודה לא תעשו

יום תרועה יהיה לכם

ויקרא כ"ג במדבר כ"ט

תקיעת השופר: תקיעה שברים תקיעה

הריעו לה כל הארץ

פצחו ורננו וזמרו

זמרו לה בכנור

בכנור וקול זמרה

בחצוצרות וקול שופר

תהילים צ"ח

תקיעה תרועה תקיעה

תקע בשופר גדול לחירותנו
 שא נס לקבץ גלויותינו
 וקרב פזורנו מבין הגויים
 ונפוצותינו כנס מירכתי-ארץ
 הביאנו לציון עירך ברנה
 ולירושלים בית מקדשך, בשמחת עולם

תקיעה שברים תרועה תקיעה

מקהלה : שיר תשרי

מלים: רחל שמירא

לחן: דני עמיהוד

השמים משתנים

לעיני החקלאים

השכנים מתכוננים

למים הנוצאים

מישהו חושב עליך

ורושם את מעשיך

בוא הכיתה במהרה

עם הרוח הקרינה...

מנדרינו ממשילות

בפרדס במועדו

המורות משתעלות

והולכות לישון מקדם.

מה יקרה ומה יחלוף

שואלים הכתבים

כשלאורך כביש החוף

מתנצבים החצבים.

כבר ראיתי נחליאלי

ואולי זה סתם נדמה לי

עוד חמסין נשבר אתמול

גם החופש הגדול.

מה בעיתוני הערב

מבשרת הכותרת

בוא הכיתה במהרה

עם הרוח הקרינה...

ו נ ת נ ה ת ק ק

ונתנה תקף קדשת היום
כי הוא נורא ואיום
ובו תנשא מלכותך
ויכון בחסד כסאך
ותשב עליו באמת.
אמת כי אתה דין ומוכיח
ויודע ועד
וכותב וחותם וסופר ומונה
ותזכור כל הנשכחות.
ותפתח את ספר הזכרונות
ומאליו יקרא
וחותם יד כל אדם בו.
ובשופר גדול יתקע
וקול דממה דקה ישמע.
ומלאכים יחפזון
וחיל ורעדה יאחזון
ויאמרו: הנה יום הדין
לפקד על צבא מרום בדין.
כי לא יזכו בעיניך בדין.
וכל באי עולם יעברון לפניך כבני מרון.
כבקרת רועה עדרו
מעביר צאנו תחת שבטו,
כן תעביר ותספור
ותמנה ותפקוד נפש כל חי.
ותחתוך קצבה לכל בריותיך
ותכתוב את גזר-דינם.

מקהלה:

רנו רנו מזמור זורח
שא ראשית אנוש לאור -
כל הארץ היא גן פורח
היא ממלכת לעם עולם

רנו רנו מזמור זורח
מגדל רשע רד לעפר
התחשלה בשיר שלהבת
כור החוסן לעם עולם

לוח ראשון
(קטעים)

נשער נא רעים, את הדף השכוח
של ראשון-הלוחות. דף בודד ונפלם,
דף קדמון ומוזר שכתוב עליו "לוח"
לשנת אלף -
אחת לבריאת העולם".

לוח בלי ציונים ויובלות שנמרו,
בלי פרוט תקציבם של מוסדות החברה,
לוח בלי סכומי השנה שעברה -
כי בכלל לא היתה עוד שנה-שעברה ...

ואדם הראשון התהלך צעד-צעד,
לאורה של שקיעה,
תפוש תנומות וחלום,
ואכל, כך אומרים, מפרות עץ-הדעת,
אף כי אין לזה שמץ סמן עד היום ...

ואדם הראשון - מי שלו עוד כמוהו -
לא היה מאמין לו ספרו לו לאמר,
כי הארץ היתה אי-אז תהו ובהו
ולא פעם לתהו-ובהו תחזור.

אך עברו השנים -
וחלפו עם הרוח
עולמות וגני עדנים מכל מין.
ואדם הראשון, הגוחן על הלוח,
כבר לכל מאמין,
כבר לכל מאמין.

הוא ראה בעיניו את התהו-ובהו -
אך שנה צעירה קמה שוב על פני תהום.
היא האם החובקת ימים שיבאו,
ואחד מימיה
אולי הוא היום.
נתן אלתרמן

שיר: אלי
שלא יגמר לעולם
החול והים
רשרוש של המים
ברק השמים
תפילת האדם

ברכות של המזכירה

קידוש לראש השנה:

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן.

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם,
אשר בחר בנו מכל עם
ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצוותיו.
ותתן לנו ה' אלהינו את יום הזכרון הזה,
יום תרועה, מקרא קודש זכר ליציאת מצרים.
כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים.
ודברך אמת וקיים לעד.
ברוך אתה ה' מלך על כל הארץ,
מקדש ישראל ויום הזכרון.

כל הקהל: ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם
שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה.

טובלים תפוח בדבש

שנה טובה ומתוקה

לשנה טובה תכתבו

שיר: שנה חלפה, שנה באה,
אני כפי ארימה,
שנה טובה לך, אבא,
שנה טובה לך, אמא.

שנה טובה! שנה טובה!

שנה טובה לכל עמל
בניר וגם במלט,
שנה טובה ומתוקה
לכל ילדה וילד.

שנה טובה! שנה טובה!

בתאבון

שנים-עשר ירחים

באֵר הַכֶּל צִמַּח
וּבְסִינֹן הַבְּכִיר
בְּתַמּוּז וְאֵב שְׁמַחֲנוּ
אַחֵר קִצִּיר

תִּשְׁרִי חֶשֶׁן כְּסֵלוֹ טֹבַת
חֶלְפוֹ, חֶלְפוֹ בִּיעָף
גַּם שָׁבַט אֶדְר גִּיסָן אֵיזֵר
סִינֹן תַּמּוּז וְאֵב

וּבִבְאָא אֱלוּל אֵלֵינוּ
רִיחַ סְתוֹ עֵלָה
וְהַתְחַלְנוּ אֶת שִׁירֵנוּ
מִהַתְחַלָּה:

בְּתִשְׁרִי נִתַּן הַדֶּקֶל
פְּרִי שְׁחוּם נִחְמַד
בְּחֶשֶׁן יִרְדַּד יוֹרֵה
וְעַל גִּי רִקְדַּד

בְּכֵסֶלֹו נִרְקִיס הוֹפִיעַ
בְּטֹבַת בְּרָד
וּבְשָׁבַט חֲמָה הִפְצִיעָה
לְיוֹם אֶחָד

בְּאֶדְר עֵלָה נִיחוּחַ
מִן הַפְּרִדָּסִים
בְּגִיסָן הוֹנִפּוּ בִכְחַ
כָּל הַחֲרָמִשִּׁים

יֵשׁ לִי חַג

הִנֵּה הַיּוֹם חֶלְף הֶלֶךְ הַגֶּשֶׁם
וּבְמָרוֹם חֲמָה גְדוּלָּה תְלוּיָה
אֶל הַחֲלוֹן חֲמַדַּת-נַפְשִׁי נִגְשֶׁת
וְזֶהוּ כָּל הַחַג — הַלְלוּיָהּ

יֵשׁ לִי יוֹם יוֹם יוֹם חַג...

הַלְלוּיָהּ בְּגִלָּל דְּבָרִים כְּאֵלָה
הַלְלוּיָהּ אֲנִי עֲדִין שָׁר
הַלְלוּיָהּ יוֹם יוֹם וְאֵינָהּ פֶּלֶא
הַלְלוּיָהּ לַחַג שְׁלֹא נִגְמַר

יֵשׁ לִי יוֹם יוֹם חַג...

כְּשֶׁתֵּאֱלָם תְּרוּעַת הַפֶּסְטִיבָלִים
לְכַבְּלוּ שִׁירֵי אֶהְבֵּתִי
אֲנִי יָכוֹל לְשַׁמַּח אֵיךְ שָׁבָא לִי
וְזֶהוּ זֶה הַחַג הָאֲמִתִּי

יֵשׁ לִי יוֹם יוֹם חַג
יֵשׁ לִי חַג יוֹם יוֹם
יֵשׁ לִי יוֹם יוֹם חַג
הַלְלוּיָהּ

הַתִּיגּוּקוֹת פִּתְאֹם יוֹדְעִים לָלֶכֶת
וּבְגִי הַשֵּׁשׁ יוֹדְעִים פִּתְאֹם לִקְרֹא
וְהָאוֹפָה אוֹפָה לִי אֶת הַלֶּחֶם
וְזֶהוּ זֶה הַחַג בְּהִדְרֹו

יֵשׁ לִי יוֹם יוֹם חַג...

זוהי רק ההתחלה

אדם פונה פיתו בחמר ולבנים
ובינתים יש צרות עם השכנים
וזוהי רק ההתחלה-לה-לה...

צריך עצים לחטוב ומבורות לשאוב
ומפרכה זעה הוא גם ירבה מכאוב
פי זוהי רק ההתחלה-לה-לה...

עתים אדם שמח ועתים טובל
ובין ההוא לזה חוגג חצי יובל
וזוהי רק ההתחלה-לה-לה...

אדם פונה פיתו וכחותיו אתו
אולי זה רגע מר אבל זה לא נגמר
פי זוהי רק ההתחלה-לה-לה...

שיר שמח

עלה ובער כאש
והדליקנו כח!
אבוי למתקאש,
הלילה יש לשמור!
הי, הי,
הלילה יגאל
כל מי, כל מי שנשמה בו,
הי, הי,
כל איש בישראל -
ניצוץ של נחמה בו!
הי, הי, ...

אם גם ראשנו שח
ועצב סובבנו -
הבה ונתלקח
מן השמחה שבנו.
הי, הי,
הבה ונתמלא
שמחה, שמחה במלוא העין;
הי, הי,
שירו: עלה, עלה,
עלה ובער הנין!
הי, הי, ...

ארץ

ארץ, ארץ, ארץ.	ארץ, ארץ, ארץ.
ארץ חכל אין עב.	ארץ חכל אין עב.
והשמש לה	והשמש לה
כדבש וחלב.	כדבש וחלב.
ארץ בה נולדנו	ארץ בה נולדנו
ארץ בה נחיה	ארץ בה נחיה
ונשב בה, יהיה	ונשב בה, יהיה
מה שיהיה.	מה שיהיה.
פזמון:	פזמון:
ארץ שנאהב	ארץ שנאהב
היא לנו אם נאב	היא לנו אם נאב
ארץ של העם	ארץ של העם
ארץ לעולם	ארץ לעולם
ארץ בה נולדנו	ארץ בה נולדנו
ארץ בה נחיה	ארץ בה נחיה
יהיה מה	יהיה מה
שיהיה.	שיהיה.
פזמון: ארץ...	פזמון: ארץ...

קול רנה וישועה

קול רנה וישועה באהלי צדיקים * 4
 ימין ה' עשה חיל -
 ימין ה' רוממה -
 ימין ה' עשה חיל.

ארץ ישראל יפה

נערה טובה יפת עינים
לנו יש בארץ ישראל,
ו"ילד טוב ירושלים"
הו מי פלל ומי מלל.

ותורה-אורה כזו יש לנו
וגם הגדה ומגלה,
ואלהים אחד שלנו,
וקול חתן וקול בלה.

פזמון:

ארץ ישראל יפה,
ארץ ישראל פורחת.
את יושבה בה וצופה
את צופה בה וזורחת.

לנו יש, אחי, הרים אילים
בם נאוו רגלי המבשר.

וגם מלאך מן השמים
שאת נפשנו הוא שומר.

וחסיד בעיר הזו יש לנו
וגם חילות וגם פרחים

והברכות כלן שלנו
והבשורות והשבחים.

פזמון חוזר ...

והעמק הוא כפתור ופרח
וההר הוא פרח וכפתור

והצפון שלגים וקרח

והדרום זהב טהור.

כל הפרדסים נותנים כאן ריח

והשקדיות כלן פורחות

השמש כאן תמיד זורח

על מי תוגה ומנהרות.

פזמון חוזר ...

אור וירושלים

השקט שוב צונח כאן משמיר-הערב
כדאית דיה מעל התהומות.
ושמש אדמה נושקת להט חרב
את הפסגות המגדלים והחומות.

הנה זוחל הצל מבין גבעות-הארן
קרוב בסתר כאוהב אל השכונות.
ומול פניו קריצות, רבוא עיני האור הז,
לפתע נפקחו עיניו כנפעמות.

ראיתי עיר ...

בדומית אשמרת אחרונה נושמת
ובקטיפת שחקים רסיס אחרון מחויר.
אך שחר כבר כפת-זהב שלה אודמת
למגעו החם, הרך של אור צעיר.

ראיתי עיר ...

ראיתי עיר עוטפת אור
והיא עולה בשלל צבעי-הקשת
והיא נוגנת בי כנבל העשור
ראיתי עיר עוטפת אור.

קוראים לנו ללכת

שוב רועם בכבישים מצעדנו

ומגביר התרמיל טלטוליו.

שוב העמק נפרש לצדנו

והרכס - נשא מעליו.

אף אשרי שצעד עמנו

ויכול לשניהם - ברגליו!

שוב, כאז, כבירים הם המים

הגמועים בסתר-חניות.

שוב, כאז, משגעים את העין

הדשאים בעמקי-גאות.

כי פירשבע ארצי נפלגה היא

למודד את יפיה - בפסיעות!

כי צחוק פרחיה-בך ...

פי צחוק פרחיה-בך כבר מתגלגל במדרונות

ונסו הגשמים והשלכת.

ואלף מזמורים, במימיות ובגרונות,

(קוראים), קוראים לנו ללכת!!!

נערה ושמה כנרת

לרגליו של החר, לחופו של נהר

היא יושבה לבדה, התדעו מה סודה?

הינדרו אז שתק, החרמון שוב צחק,

רק ספרה השתיקה כי היא לו מחכה.

אז רחשינדרו בחלל עוד נשמע

ורחש בכיה של ילדה, אשר שמה ...

כאן חולפות השעות ועוברות השקיעות,

וכל ערב עצוב אז קורא לה לשוב.

אבל היא פה תשב והרוח חושב,

ים דמעות אז ישטוף מלחיה את החוף.

אז רחשינדרו סביב עוד נשמע

ורחש בכיה של ילדה, אשר שמה ...

כנרת, כנרת, כנרת ...

כנרת, כנרת, כנרת,

הרוח לה שר, הרוח לה שר,

ושמש ירדו לה זוהרת.

שוקעת בחר, בחר.

לאורו של היום לא ראינו פתאם

את דמותה, מול החר, לחופו של נהר.

לינדרו וגליו, לחרמון ושלגיו,

רק בכיה פה נותר, אבל הוא לא חזר.

אז רחש ספור אגדה כאן נשמע

על ים הדמעות שקראו לו בשמה ...

כנרת, כנרת, כנרת ...

הלאה ירדן

הלאה ירדן, הלאה זרם! יהנו גליך.
עלי גדותיך שטף נגל חלאת ארצך!
כקול רעם הרעם קול בהמון מימיה,
מסלת ציון לנו סל, נחנו אחריך!
הלאה ירדן, הלאה זרם, תכתב לדורות:
כי לילה כיום אנחנו על משמרות.

בוא אתי אל הגליל

קח מקל קח תרמיל
בוא אתי אל הגליל
בוא אתי ביום אביב
נהלך סביב סביב

עם השמש הזורחת בחניתה
ושוקעת באכזיב
כי השמש, כן השמש
כאן השמש, כאן השמש לא תכזיב
כי השמש, כן השמש
כאן השמש לא תכזיב
כאן השמש לא תכזיב
כאן השמש לא תכזיב

קח צעיף, קח מעיל
בוא אתי אל הגליל
בוא בחרף מילל
ונראה איך משתולל

גשם בראשית בכברי ובסער
וצולל בכרמיאל
כי הגשם, כן הגשם
כאן הגשם, כאן הגשם גשם אל
כי הגשם, כן הגשם
כאן הגשם גשם אל
כאן הגשם גשם אל
כאן הגשם גשם אל

לפנות ערב

בואי נשב, הכל רוגע,
בין עצי הפרדס היום שוקע.
בעלי גפנים הצל נוגע,
בחרשת האקליפטוס כבר החשך מתחבא.
אך ...

בין ברושים עולה זרח
הסתכלי, כל כך שקוף הלילה,
במרחק שדות ינשוף צורח
ואחריו יללת התן...

בין ברושים יורד הערב,
הסתכלי, הצל קרב אלינו.
יחפים נלך בשדות השלף,
כי היום, נפתי, עובר.

על כתפך ירד תנוח
וצלי עליך צלך פוסע,
מן הים עכשיו נושב הרוח
כי היום, נפתי, עובר.

בלילה על הדשא

נשב בחוץ: כל כך יפה, יפה הליל.
נשיר רעים, נשיר לקול צלילי מיתר.
שירים פשוטים, שירים יפים על אהבה וקוץ
שירי הלב ההם, שירי הלב ההם שאין כמוהם.

ואל תשאל על מנה נפשי עכשיו רוגשת
הן אין דבר אשר אהב, אהב יותר.
מכר לשכב, מסתם לשכב בלילה על הדשא
להתבונן בכוכבים, להתבונן ולזמר.
כפת כוכב, האירי לי פניך
אשוט אליך במפרש געגועים
אלי הטוב (אלי הטוב)
מה שמת בו, בקוץ
אשר הופך, אשר הופך אותנו כת משוגעים

במקהלה לילית שקטה ומאלתרת
שרים שלשה, שרים גם ארבעה קולות.
והרעות, והרעות כגל אפל עוברת
ומלטפת חרש, מלטפת חרש קלילות.

פרח הלילך

היום אולי נדחה את הן הרכנו
ולא נזכר כי סוף לילה
זה המושעול, שבו דורכנו רגלנו,
בשני קצותיו הדשא לא יבל.

פזמון חוזר ...

היום אולי נדחה בוא השלכת
ולא יוכל לבוא הסתו.
דרכים רבות הן לאביב ממלכת -
אם רק אותן אור חיוכך יאהב.

פזמון חוזר ...

היום אולי נדחה את בוא הלילה
ולא נשאף לאור כוכב
הן לי ולך יש כל אשר נשאלה
מבלי מלים נדע זאת, כי נאהב.

פזמון:

שותקים נאהב, כי לי ולך
די בלי מלים שהן לאלה,
אשר אינם יודעים לומר אחרת
כמוה יפה פורח הלילך.

אני ושירי

עת הלילה פסע בחוצות ושתק
והיום לעיניו נשק וחמק -
לא הנה זה הלילה, נלדתי,
2 זה הייתי אני ושירי.

עת הסתו הננך אל ביתך שוב חזר
את לגמת מכוסו, מן הינו המר -
לא הנה זה הסתו, לא, נלדתי,
2 זה הייתי אני ושירי.

עת השמש שלח, אל ביתך, את קרנך,
את הקצת משנתך, אל השמש חיבת.
לא הנה זה השמש, נלדתי,
2 זה הייתי אני ושירי.

עת הרוח לחש באזניו שירו,
את הקשבת אל הרוח ושרת עמדו.
לא הנה זה הרוח, נלדתי,
2 זה הייתי אני ושירי.

צפרים נודדות

ובחורף, בין שקיעות וקור
נשקו הם זה לזו מקור-אלי-מקור
ועת חמה זרחה מתוך ענן
הם עפו שכורים אל חורש ואל גן

זה היה עם בוא הסתו ...

עת חזר אביב אל הכפרים,
הוא שב אל המדבר והיא אל ההרים.

ורוח שעבר בגן מצא
בצל עצי-החורש פרח ונוצה.

זה היה עם בוא הסתו ...

עם הסתו חזרו הצפרים
מעבר המדבר, מעבר ההרים.
והוא ראה אותה על הענף
והיא כחולת-נוצה, והיא דקת-כנף.

זה היה עם בוא הסתו,
הוא אותה כל כך אהב,
היתה יפה כמו בשירים,
כמו בסתו הצפרים.

הוא בנה לה קן מעשבים,
והיא לקטה זרעים מתוך הרגבים.
והוא שרק לה שיר של אהבה
והיא נתנה לו שי - נוצה מתוך זנבה.

זה היה עם בוא הסתו ...

שני שושנים

ובלילות ובלילות
נשבו רוחות בם קלילות.
כה לכלבו עד באה יד,
יד שקטפה שושן אחד,
ואין יודע עד היום -
את הלכון או האדם.

ורק יודעים, פי הנותר
לבו נשבר, לבו נשבר ...
... היה היו לפני שנים
שני שושנים, שני שושנים.
היה זה כבר, רחוק היום,
אחד לכון, שני אדם.

אשיר לך שיר עתיק, נושן.
אשיר לך זמר על שושן.
היה היו לפני שנים
שני שושנים, שני שושנים.
היה זה כבר, רחוק היום,
אחד לכון, שני אדם.

בני-גן אחד, כשני אחים,
צמחו עלה, צמחו חוחים.
עת בא הבקר צחור-גון
פקח עינים הלכון.
וערב בא ונר היום
עצם עינים האדם.

מחר

מחר יקומו אלף סבונים
ושיר יעוף במרפסות
ושלל כלניות וצבעונים
יעלו מתוך ההריסות

כל זה אינו משל ולא חלום

מחר כשהצבא יפגש מדיו
לבנו יעבר לדם -

אחר כל איש יבנה בשתי ידיו
את מה שהוא חלם היום

כל זה אינו משל ולא חלום
זה נכון כאור בצהרונים
כל זה יבוא מחר אם לא היום
ואם לא מחר
ואם עוד לא מחר
ואם עוד לא מחר
או
מחרתים

מחר אולי נפליגה בספינות
מחוף אילת עד חוף שנהב
ועל המשחתות הישנות
יטעינו תפוחי-זהב

כל זה אינו משל ולא חלום
זה נכון כאור בצהרונים
כל זה יבוא מחר אם לא היום
ואם לא מחר אז מחרתים

מחר אולי בכל המסעולים
ארי בעדר צאן ינהג
מחר יכו באלף עוקלים
המון פעמונים של חג

כל זה אינו משל ולא חלום

בשנה הבאה

ענבים אדמים יבשילו עד הערב
ויגשו צוננים לשלחן.
ורוחות רדומים ישאו אל אם הדרך
עתונים ישנים וענן.

פזמון חוזר:

בשנה הבאה נפרש כפות ידים
מול האור הנגר הלכן
אנפה לבנה תפרש כאור כנפים
והשמש תזרח בתוכן.

פזמון חוזר:

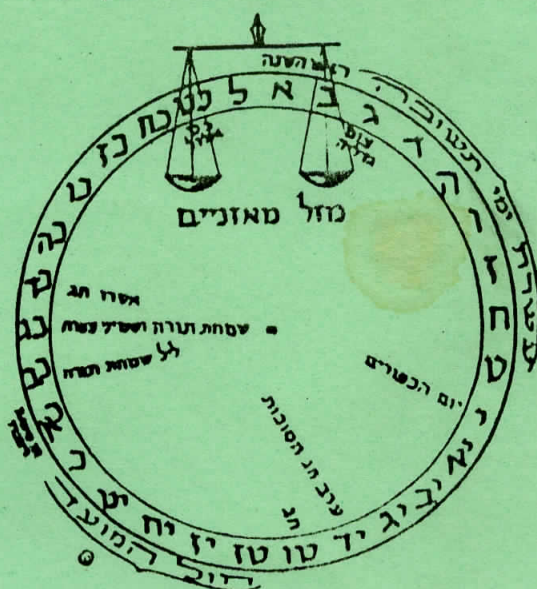
בשנה הבאה נשב על המרפסת
ונספר צפרים נודדות.
ילדים בחפשה ישחקו תופסת
בין הבית לבין השדות.

פזמון:

עוד תראה, עוד תראה
כמה טוב יהיה
בשנה - בשנה הבאה.

חודש תשרי חגיו ומועדיו

תכלה שנה וקללותיה -
תחל שנה וברכותיה !